

Yeni Demokrat Kadın'dan Yayın Buluşması...

"Tarihi avcılarım elinden alıyoruz"

S/12

"Yaşıyoruz, yazıyoruz, politika yapıyoruz"

S/13

Haftalık-90

özgür gelecek

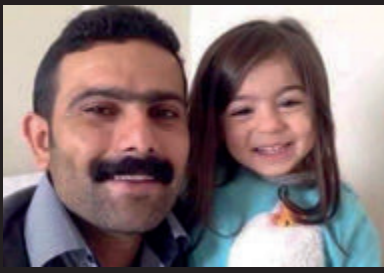
Pêşeroja Azad

Çünkü gerçekler devrimcidir

29 Haziran-12 Temmuz 2016

- Fiyat: 1 TL -

www.ozgurgelecek.org

#HürşitKülterTümende

DBP Şirnex yönetecisi Hürşit Külter'den 27 Mayıs gününden beri haber alınmıyor. 23. Jandarma Sınır Tümen Komutanlığı'nda tutulduğu ortaya çıkan Külter'in gözaltında olduğu kabul edilmiyor. Gözaltında kaybetmeleriyle meşhur olan TC'ye karşı ısrarla Hürşit Külter Tümen'de diyoruz!

Nestle'de 900 işçi grevde!

Bursa'daki Nestle Çikolata Fabrikası'nda Nestle ile Tek Gıda-İş Sendikası arasında yürütülen Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinden sonuç çıkmaması üzerine Karacabey'de kurulu fabrikada 900 işçi greve çıktı.

S/04

Onur da, gurur da

direnenlere ait!

Cumhurbaşkanı Erdoğan yaptığı bir açıklamada "Teröristler kadar bizler gururlu, onurlu olmazsak onların karşısına dikilmezsek bilirsiniz ki bu ülkede büyük bir kırılma olur" diyerek "terörist" olarak görüldüğü yaşamına ve haklarına sahip çıkarların onurlu ve gururlu olduğunu kabul etmiş oldu. Tabii halkın sırtından asalak gibi beslenenlerde bu onur ve gururun zerresi olmadığını da...

Aynı zamanda onur ve gurur sahiplerinin; Licê ve Cudî'de ormanları, hayvanları ateşe verenler, şehirleri yakıp yıkanlar, DAİŞ çeteleriyle kol kola gezenler, gökkuşağının renklerine düşman olanlar değil; Minbîç hamlesinde can bedeli mücadele edenler, Özgür Gündem ile dayanıştıkları için tutuklananlar, Münih mahkemelerini yargılayan devrimciler, sokaları zapt eden LGBTİ'ler olduğunun itirafıdır bu!

"Minbîç'i özgürleştirmeyi en çok da kadınlar için istiyorum!"

S/06

ATİK duruşmasını Şebnem Korur Fincancı ve avukatlar değerlendirdi

"Bu dava Almanya'nın Erdoğan'a vekaleten sürdürdüğü bir faaliyetir"

Şebnem Korur Fincancı: Almanya'da Almanca konuşulur!

S/10

Gündem

Hayalleriniz hüsrana olacak, direnişimiz kazanacak! S/03

Anı-Anlatı

Gülüşü göğü delen komutana: Yurdal yoldaş'a-1- S/11

Sentez

Kriz devam ediyor, safları sıkılaştıralım! S/08

İngiltere AB'den çıktı! Şimdi ne olacak? S/09

ÖZGÜR GELECEK'ten

DAİŞ çetelerini bölgeden temizlemek üzere QSD güçleri öncülüğünde Mınbiç Hamlesi'nde MLKP savaşçısı Sevda Çağdaş (Raperin Dicle) ölümsüzleşti. DAİŞ ve TC arasındaki bağı kesmek açısından önem taşıyan bu hamle Rojava açısından kritik bir noktada dururken ölümsüzleşen her savaşçı gibi Raperin Dicle de Ortadoğu'da katliam ve zulme karşı yeniyi inşa etmek üzere oradaydı. Raperin'in

ölümsüzleştiği Mınbiç Hamlesi'ndeki son gelişmelere ilişkin elimize e-posta yoluyla ulaşan TIKKO savaşçısı Barbara Anna'nın değerlendirmeleri gazetemizde yer alıyor.

Diğer yandan Çilem Doğan artık özgür! "Hep kadınlar mı ölecek?" diyerek kocası tarafından öldürülecekken öz savunmasını kuşanan Çilem, 50 bin lira kefalet karşılığında serbest bırakıldı. Erkek egemen sistem Çilem nezdinde, öz savunmasını kuşanan, kendi gücünü keşfeden kadınlardan korkusunu;

Çilem'e dönük tehditlerle sürdürüyor. Aynı erkek egemen sistem ve heteronormatif anlayış LGBTİ'lerin varlığından duyduğu korkuyu Onur Yürüyüşü'nde Taksim'in her noktasına yığıldığı polislerle ortaya koydu.

Yeni Demokrat Kadın ise **25-26 Haziran** günlerinde bu anlayışın yayın alanında can bulan haline karşı "Tarihi avcılarının elinden alıyoruz" diyerek bir buluşma gerçekleştirdi. Buluşmadan notlara gazetemizin sayfalarından ulaşabilirsiniz!

Erdoğan Topçu Kışlası diyor! Gezi İsyanı hala yol gösteriyor!

Bundan 3 yıl önce Gezi İsyanı denen bu isyanda milyonlar dört bir yanda sokağa döküldü. İsyanın işaret fişeği Taksim Gezi Parkı'na Topçu Kışlası yapılmak üzere iş makinelerinin girmesiyle verilmişti.

Gezi İsyanı'nı incelerken halkı sokağa döken sebepleri iyi anlamak gerekiyor. Hakim sınıflar, yönetememe krizine girdiğinde toplumu kutuplaştırıp, halk içerisindeki çelişkileri keskinleştirerek egemenliklerini korumaya çalışır. Yani halkın kendisine karşı bir harekete girişmemesi için halkı kaça bölünebiliyorsa bölüp, kendine biat ettirebildiklerini, muhalif kesimlere karşı kışkırtarak varlığını devam ettirir. Hakim sınıfların temsilcisi AKP de yıllarca bu politikayı izledi. Yine benzer şekilde AKP'nin hayatın her alanında baskı ve yasakların dozunu artırması da çelişkileri keskinleştirdi. Tüm bunlarla birlikte halk, patlamaya hazır bir volkana dönüştü. Gezi İsyanı öncesi 1 Mayıs'ın yasaklanması, ardından Taksim'de eylem yapılmasının engellenmesi aslında tüm bu süreci hazırlayan etkenler haline geldi.

Gezi'nin artçıları devam ediyor

İsyanın ardından 3 yıl geçmesine rağmen artçıları ve etkileri hala sürüyor. Yolsuzluk operasyonlarında, Berkin Elvan'ın

cenazesinde, Soma'da sokağa dökülen milyonlar Gezi'nin artçıları olarak değerlendirilebilir. Etkileri ise hem egemenler hem de ezilenler cephesinde devam ediyor. Egemenler her fırsatta Gezi İsyanı'na saldırarak, Gezi korkularını dillendirerek aslında Gezi'nin kendilerinde nasıl bir sarsıntıya sebep olduğunu da göstermektedirler. Ezilenler için ise bir umut ışığı ve örnek olarak Gezi hala yol göstermektedir.

Erdoğan eline geçen her fırsatta Gezi İsyanı'na saldırarak, isyana dönük öfke ve korkusunu dile getiriyor. İsyanın başlama noktası sayabileceğimiz Gezi Parkı'na Topçu Kışlası yapımını bu kadar rahat bir şekilde dile getirebilmesinin altında yatan sebep Erdoğan'ın halk kitlelerinin öfkesini tamamen bastırmış olduğunu düşünmesidir.

Gelgelelim tüm bu tartışmalar ışığında geçtiğimiz günlerde Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan tarafından Taksim'e Topçu Kışlası yapılması gündeme getirildi. İstanbul'un tarihi ile ilgili düzenlenen bir toplantıda konuşan Erdoğan "Ben sayın başbakanıma söylüyorum cesur olacaksınız diyorum. Eğer tarihimize sahip çıkacaksak orada tarihi bir eser vardı, o tarihi eseri oraya yeniden kuracağız" ifadeleriyle Gezi Parkı'na Topçu Kışlası'nın yapılacağını dillendirdi.

Erdoğan eline geçen her fırsatta Gezi İsyanı'na saldırarak, isyana dönük öfke ve korkusunu dile getiriyor. İsyanın başlama noktası sayabileceğimiz Gezi Parkı'na Topçu Kışlası yapımını nasıl oluyor da böyle dile getirebiliyor? Bu kadar rahat bir şekilde bunu dile getirebilmesinin altında yatan sebep aslında Erdoğan'ın halk kitlelerinin öfkesini tamamen bastırmış olduğunu düşünmesidir. Yaklaşık bir yıldır T. Kürdistanı'nda süren savaş ve ülkenin dört bir yanında patlayan bombaların halk üzerinde bir tedirginlik yarattığı doğru olsa da, bunun yeni bir isyanın önüne engel olduğu söylenemez.

Aynı şekilde Erdoğan, Gezi İsyanı öncesi rahat rahat istediğini yapabileceğini dile getirse de halk her istediğini yapamayacağını gerekli şekilde kendisine göstermiştir. Tıpkı Gezi İsyanı öncesinde olduğu gibi, son süreçte de halka yönelik saldırıların dozu iyice arttı. T. Kürdistanı'nda Kürt halkının haklarına dönük saldırılar, başta Maraş olmak üzere mülteci kampı adı altında Alevilerin asimile edilmelerinin hatta katledilmelerinin hazırlıklarının yapılması bunun göstergesidir. Kıdem tazminatı üzerinden işçi sınıfına dönük saldırılar, lise ve üniversitelerde eğitim sistemine dönük isyanlar, LGBTİ Onur Yürüyüşü'nün yasaklanması ve katliam çağrıları, kadınlara dönük şiddet, taciz ve tecavüzün artması bunun göstergesidir.

Halka dönük saldırıların bu kadar arttığı günlerde halk kitlelerinin öfkesi de giderek artıyor. Yeni bir Gezi olmasa da yeni isyanların gerçekleşme ihtimali her zaman geçerliliğini koruyor. **(Bir ÖG okuru)**

Hayalleriniz hüsrana olacak, direnişimiz kazanacak!

Yaklaşık 1 yıldır ezilen tüm kesimlere yönelik ivmesi sürekli artan bir şekilde sürdürülen savaşla birlikte TC'nin bütün kirli "yüzleri" bir bir kendini deşifre ediyor. Aşkar olan hırsız, yolsuz, katil, ikiyüzlü olma hallerini sözde demokrasi perdesi altında gizlemeye çalışanlar, eteklerindeki tüm taşları sere serpe yayıyorlar. Alanları, meydanları, şehirleri ezilenlerin kanı ile boyuyorlar; işçinin, emekçinin cebinden çaldıklarını ceplerine indiriyorlar; kendilerinden olmayan her kesime saldırıyorlar.

DAİŞ ile işbirliği MİT tırları, Suroç ve Ankara katliamları ile iyiden iyiye açığa çıkan TC/AKP'nin bir sırrı daha geçtiğimiz günlerde deşifre oldu! ABD'de Kuveyt Türk Bankası'nı (KRPB) ve onun kardeş kurumu olan Kuwait Finance House'un (KFH) hedefleyen davanın açılmasının ardından bankanın Elnusra ve DAİŞ'e finans sağlanmasında aracılık ettiği ortaya çıktı. Bankanın 2001-2015 yılları arasındaki başkan yardımcısı Abdullah Tivnikli, cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'a yakınlığı ile bilinirken 17-25 Aralık Yolsuzluk Operasyonu'nda da sanık olarak ismi geçiyordu. Ayrıca Kuveyt Türk'ün Rıza Sarraf'ın paravan şirketler aracılığıyla yaptığı milyarlarca Dolar ve Euro'luk para transferlerine aracılık ettiği ortaya çıkmıştı. DAİŞ'e finans sağlanmasında aracılık ettiği açığa çıkan Kuveyt Türk Bankası'na ABD tarafından açılan davanın ardından dava konusu olan hesaplarla ilgili olarak hiçbir işlem yapılmaması ise dikkat çekiyor.

Kürt halkını kayyumlarla yönetmeyi planlıyorlar

Tüm bunların üzerine geçtiğimiz günlerde Cumhurbaşkanlığı Külliyesi'ndeki iftarda konuşma yapan R. T. Erdoğan "Yetimin hakkını terör örgütlerine gönderemezsin" diyerek var olan ikiyüzlülüğü ortaya koydu. Ortadoğu'yu kana bulayan DAİŞ'e sağladığı para ve silahlarla desteğini sunmakta beis görmeyen TC, HDP-DBP'li belediyelerin gelir-gider tablosunu tartışır oldu ve hatta mesele belediyelere kayyum atanmasına kadar uzandı.

HDP ve DBP'li belediyelere yönelik bu saldırı planı aslında Şubat ayında açıklanmaya başlanmıştı bile. 6 Şubat 2016 tarihinde Mardin Artuklu Üniversitesi'nde T. Kürdistanı'na yönelik katliam politikalarını 10 ana başlıktan oluşan "Terörle Mücadele Eylem Planı" başlığıyla açıklayan eski başbakan A. Davutoğlu, DBP'li belediyelerin "terörist istihdam ettiği"ni dile getirmiş, paranın yatırım yerine "terör"e harcandığını iddia etmişti. Aradan geçen aylar ve değişen başbakanla birlikte tartışma daha da boyutlandırıldı ve R. T. Erdoğan tarafından bahsini ettiğimiz iftarda 23 Haziran günü "Onlar eline

geçen parayı 'Ben dağa nasıl ulaştırırım, Kandil'e nasıl ulaştırırım?' bunun gayreti içerisinde ama bugünler onların iyi günleri, onu söyleyeyim. Bunların bedelini ödeyecekler ve devlet bütün bunların arkasını hasas bir şekilde takip ederek, bunlara gerekli olan bu bedeli ödeyecektir. Çünkü tüyü bitmemiş yetimin hakkını, sen terör örgütlerine çeşitli hilelerle gönderemezsin" sözleriyle saldırı planı net olarak ortaya kondu.

Terör tanımına, işçi ve emekçilerin, Kürt ulusu başta olmak üzere ezilen milliyetlerin, ezilen inanç gruplarının, kadınların, LGBTİ'lerin mücadelesini de alan TC devleti, iki aylık bebeği bile Kürt olduğu için "terörist" ilan etmekte sakınca görmezken ezilenlerin mücadele hattına taş koyma çalışmalarına devam ediyor. Erdoğan'ın bu söylemleri T. Kürdistanı'ndaki gözaltı, tutuklama, katliam, zorunlu göç politikalarına bir yenisinin ekleneceğini gösteriyor.

Şehirleri yakıp yıkan, halkı katleden TC, şimdi de Kürt halkını kayyumlarla yönetmeyi planlıyor! Belediyelere yönelik kayyum, halkın siyasi iradesine, kendini yönetmek adına ortaya koyduğu iradeye de saldırı anlamına geliyor. Diğer yandan yakılan yerler yeniden yapılırken HDP'li belediyelerin toplumsal dayanışma ve inşaa çalışmalarında halkla birlikte olması da engellenmeye çalışılıyor. Kürt halkı devlete muhtaç hale getirilmek isteniyor.

Dokunan yanıyorsa, dokunacağız; korkularınızı büyüteceğiz!

Diğer yandan Kürt Ulusal Hareketi ve Kürt halkıyla dayanışma içerisinde olan tüm kesimler de bastırılmaya çalışılıyor. Özgür Gündem tarafından başlatılan Nöbetçi Yayın Yönetmenliği kampanyasına katıldıkları gerekçesiyle haklarında soruşturma açılan Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) Başkanı Prof. Şebnem Korur Fincancı, Sınır Tanımayan Gazeteciler (RSF) Türkiye Temsilcisi Erol Önderoğlu ve yazar Ahmet Nesin'in "terör örgütü propagandası" suçlamasıyla tutuklanması

ile Kürt Ulusal Hareketi ve Kürt halkı ile dayanışma içerisinde olan aydınlara gözdağı niteliğinde.

Bunun en önemli örneği Prof. Şebnem Korur Fincancı'nın Cizir'deki katliama dair raporlamalarıyla beraber TC'nin bölgede gerçekleştirdiği vahşeti açığa çıkarması- ki hedefe konmasının temel nedeni de budur. TC devleti, bulunduğumuz süreçte gözaltı ve tutuklama furçası ile ülkenin batısına "Kürt meselesiyle ilişkilenirsen yanarsın" demek istiyor, baskılarını artırarak bu dayanışmanın önünü kesmeye çalışıyor.

İşte bizlerin tam da burada, devletin kırımını çizgisine yönelmemiz esastır. Baskılarla, katliamla, zulümle hayalleri, muhalif her kesime "yıkım"ı enjekte etmek olanlara, gerçeğin dayanışma olduğunu pratikte göstermek sürecin gidişatında ezilenler açısından belirleyici olandır. Hâkim sınıflar, Rojava Devrimi ile kurulan dayanışmadan duydukları rahatsızlığı Suroç'ta 33 devrimciyi katlederek gösterdiler. T. Kürdistanı'ndaki katliama karşı sesini yükseltmek için yapılacak olan 10 Ekim Ankara Barış Mitingi'ne yönelik bombalı saldırı da bu anlayışın eseri idi. Ve 1 yıldır, sonu gelmeyen gözaltı ve tutuklama furçası da bize esasa almamız gerekeni gösteriyor. O halde Kürt halkının talepleri ve mücadelesiyle ilişkilenebilir, korkularını büyütelim!

Birliğimizi güçlendirelim, dayanışmayı büyütelim!

Burada Uruguaylı gazeteci Eduardo Galeano'nun "Hayırsızlık dikeydir; yukarıdan aşağıya iner. Dayanışma yataydır, ötekine saygı duyar" sözünü hatırlamakta fayda var. Bizler kitlelerle ilişkimizi yukarıdan aşağıya değil, yatay olarak kurmalıyız. Kitlelerden kitlelere anlayışı bunu gerektirir, aradaki bağın sağlamlığı yine bununla ilişkilidir. Devletin bir bütün ezilenlere yönelik hayalindeki "yıkım"ı, devrimcilerin, çeşitli sınıf ve tabakalardan emekçi yığınların "dayanışma" gerçekliğiyle karşılaştırmanın yolu budur.

Nestle'de 900 işçi grevde!

Bursa: Bursa'daki Nestle Çikolata Fabrikası'nda Nestle ile Tek Gıda-İş Sendikası arasında yürütülen Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinde sonuç çıkmaması üzerine Karacabey'de kurulu fabrikada 900 işçi greve çıktı. Arabulucu aşaması da dahil, 10 görüşme sonucunda anlaşmaya varılamadı. Anlaşmazlık konuları arasında, ücretin yanı sıra bir dizi sosyal hak, kadrolu işçilik ve çalışma koşullarının düzenlenmesi de var.

İşçiler, fabrikanın duvarına "Bu iş yerinde grev vardır" yazılı pankart asarken fabrikanın üç girişinde de nöbet tutmaya başladılar.

Talepler gerçekleşene kadar grev sürecek!

İşçiler, sözleşmeli işçiler kadroya alınmadan, çalışma şartları ve asgari ücret seviyesindeki ücretler yükseltilmeden grevin sona ermeyeceğini belirtiyorlar. Görüşmelerin sürdüğü süreçte patron, yetersiz de olsa zam konusunda bir miktar artış yaptı. Fakat işçiler, bu yetersiz rakamla grevi sonlandırmayacaklarını, 2014 yılında işten atılıp direnişe geçen ve işe tekrar alınan 28 işçinin direnişinden güç aldıklarını ifade ediyorlar.

Toplu sözleşme görüşmelerinde işçiler, esnek çalışmanın kaldırılarak tüm işçilerin kadroya alınmasını, zorunlu fazla mesai uygulamalarına son verilmesini istedi. Ortalama 7 yıllık çalışan olan ve brüt 1.647 lira ücret alan işçiler, 1 yıl için ücretlere seyyanen 555 lira, her kıdem yılı için de 20 lira, 2. yıl içinse enflasyon üzerine 5 puan zam istiyor.

Patron ise 0-5 yıla kadar kıdemi olan işçi için 100 lira zam, her kıdem yılı için artı 8 lira, 6-10 yıla kadar 175 lira zam, her kıdem yılı için ise artı 16 lira veriyor. 11 yıl ve üzeri işçiler için ise 200 lira zam, her kıdem yılı için de artı 16 lira dayatıyor. Bu dayatmaya karşı hakkını arayan 900 işçi dünyanın sayılı çikolata markalarından Nestle'nin Bursa'daki fabrikasında üretimin durmasını sağlayarak direnişe geçti.

Taleplerinin gerçekleşmesi ve grevlerinin kırılmaması için önlem alan Nestle işçileri, fabrika girişinde servis araçlarını kontrol ediyor. Bir yandan da işçilerle dayanışma büyüyor. TOFAŞ işçileri, Nestle işçileriyle dayanışma içinde olduklarını bildirirken, Birleşik Metal-İş Bursa Şubesi de fabrika önüne gelerek destek ziyaretinde bulundu.

Kiralık işçilik Nestle'de uzun zamandır var!

Son zamanlarda gündemde olan kiralık işçilik meselesi Nestle'de çok önceden beri varmış. İşçiler, birçok işçi arkadaşlarının iş olduğunda çağrıldıklarını ve 4 günden fazla çalıştırılmadıklarını belirtti. İşçilerin çalıştıkları gün üzerinden ücret alıp sigortaları ona

göre yatırılıyordu. Greve çıkan işçilerin talepleri arasında, bu işçi arkadaşlarının kadroya alınması da bulunuyor.

Nestle, internet üzerinden yaptığı açıklamada şirin gözükmeye çalışarak işçilerden, kararlarını tekrar gözden geçirmelerini istemiş.

Firmanın, faaliyet gösterdiği her ülkede çalışanlarına adil ve piyasa koşullarına uygun haklar sağladığı, çalışanların haklarını üst düzeyde gözettiği, güvenli ve destekleyici bir çalışma ortamı sunduklarını iddia ederek işçi düşmanı politikalarını gizlemeye çalışıyorlar. Onların bu açıklamalarına karşın Nestle işçilerinin anlattıkları, yaşadıkları ve greve giderek direnişe geçmiş oldukları gerçeği her şeyden daha önemli ve değerlidir.

Amed'de DEDAŞ işçilerinden Eksim Holding'i protesto

H. Merkezi: Amed'de DİSK/Enerji-Sen üyesi işçiler DEDAŞ önünde basın açıklaması yaparak Eksim Holding'i protesto etti.

Eyleme DİSK Genel Sekreteri **Arzu Çerkezoğlu**, Bağlar Belediye Eş Başkanı **Eşref Güler**, HDP Diyarbakır Milletvekili **İmam Taşçier**, DİSK Genel-İş 2 No'lu Şube yöneticileri ve üyeleri, KESK Şubeler Platformu katıldı.

Basın açıklamasını okuyan Enerji-Sen Genel Başkanı **Mehmet Şirin Gürbüz**, yüzlerce enerji işçisinin iş kanunu ve iş sözleşmelerinden doğan haklarını talep ettikleri için işten çıkartılmasının ve tehdit edilmesinin hukuksuzluk olduğunu belirtti.

Gürbüz, Eksim Holding'in sendikalı işçilerle çalışmak istemediğini söylediğini ve işçilerin istifaya zorlandığını da söyledi.

Avcılar Belediyesi işçileri CHP İl Başkanlığı'na yürüdü!

H. Merkezi: Avcılar Belediyesi Temizlik İşleri Müdürlüğü'ne bağlı çalışırken, Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube'ye üye oldukları için işten atılan 32 temizlik işçisinin direnişi devam ediyor. İşçiler direnişin 51. gününde Taksim Tünel'de buluşarak CHP İl Başkanlığı'na topladıkları 40 bin imzayı teslim etmek üzere yürüyüş gerçekleştirdiler.

DDSB'nin de çağrısı ile Tünel'de bir araya gelen kitle, "Sendika anayasal bir hak, engellenemez! Avcılar Belediyesi'nden işten atılan işçiler geri alınsın" pankartının arkasında toplandı; işçiler sloganlarla CHP İl Başkanlığı'na yürüdüler. Sloganlarla CHP

İl Başkanlığı'nın önüne ulaşan işçiler polis barikatıyla karşılandılar. Burada yapılan basın açıklamasında Avcılar Belediye yönetiminin pek çok kirli yöntemle sendikayı ve yöneticilerini hedefe koyduğu vurgulandı ve Avcılar halkının bu spekülasyon ve iftiralara itibar göstermeyip, işçilerin yanında durduğu söylendi. Basın açıklamasından sonra Avcılar halkından toplanan 40 bin imzanın CHP İl yönetimine teslim edilmesi için binaya girildi. Fakat içerde sendikacılar ve işçi-

lerin önu kesilerek yukarı çıkmaları engellendi. İmzalar merdivende alınarak il yönetimine teslim edildiği belirtildi.

Ölüm, düşük ücret, güvencesizlik ve mevsimlik tarım işçileri!

Genellikle işleyecek toprağı bulunmayan veya az toprağı sahip olan aileler işgücü talebi yoğun olan yerlere giderek tarım işçiliğı yapmaktadır. Yaşam koşullarının uygunsuzluğu, işin niteliğine bağlı olarak maruz kaldıkları riskler ve sağlık sorunları ile temel insan hakkı olan hizmetlere de ulaşamama nedeniyle mevsimlik tarım işçiliğı tam bir trajediye dönüşmektedir. Çalışacakları yerlere vardıklarında yaşayacakları barınma yerleri, bir diğer önemli sorun olmaktadır. İşçiler naylon ya da bezlerden kurduğı çadırları, eşyalarını korumak ve uyumak için kullanmaktadır. İşçilerin oluşturduğı küçük çadır kentler olarak nitelendirilebileceğimiz alanlar, mutfak, tuvalet ve banyonun olmadığı, suya erişim imkânlarının kısıtlı olduğu, doğal koşullara açık yerlerdir. Bu olumsuz koşulların yanında aslında, çadır kentler hiç de ifade edildiğı gibi "geçici" değildir, çünkü işçiler sürekli yer değiştirerek yılın önemli bir kısmını bu geçici olarak gördükleri koşullar altında geçirirler.

Sosyo-ekonomik açıdan sıkıntılar yaşayan Kürtlerin yoğunlukta olduğu mevsimlik işçiler, ücret eşitsizliğı, emek sömürüsü, kadınlar açısından cinsiyet rolleri ve çocukların eğitimden koparılmalrı gibi sorunlarla karşı karşıya kalmaktadırlar. Önceleri geçici iş olarak yapılan mevsimlik tarım işçiliğı, şimdilerde bazı kesimler için asıl meslek haline almış durumda. Söz konusu kesim ise T. Kürdistanı'nda yaşanan savaşta, ev ve işyerlerinden olan Kürtler ve ülkelerinde yaşanan savaş nedeniyle göç etmek zorunda kalan Suriyeli mültecilerdir. Yaşadıkları muhtaçlık nedeniyle yoğun olarak sömürülen Suriyeli mülteciler, standart işçi ücretlerinin çok daha altında ücretlerle çalıştırılmaktadırlar. Devletin yoğun savaş politikaları ve halkı yoksullaştırma girişimleri Kürt halkını yaşadıkları yerlerden uzak, yaşam mücadelesi vermeye mahkûm etmiştir. Bu durumda mevsimlik tarım işçiliğı Kürt halkının yaşam savaşı verdiği zorunlu bir göç haline almıştır.

Ölümlerle burun buruna hayatlar!

Her yıl yüzlerce mevsimlik tarım işçisi, trafik kazalarında, ağır ve iş güvenliğinden yoksun

şartlarda, yaşamını yitirerek ülke gündemini meşgul edebilmekte ancak. Mevsimlik tarım işçilerinin başlıca sorunları, ulaşım, barınma, sağlıksız beslenme, hijyen, fazla çalışma saatleri (12-13 saat), iş güvenliği ve düşük ücret olarak baş göstermektedir. Bu yaşanan durumun bir yönü, işin başka boyutu ise çalışmak için göç eden ailelerin gittikleri yerlerde uğradıkları etnik ayrımcılıktır. Böylesi bir ortamda yaşayan bireylerin ve bu ortamda büyüyen çocukların ruhsal durumları göz ardı edilemez elbette. Yaşanan bu etnik ayrımcılık ve işçilerin dışlanma, kabul görmeme durumları birey psikolojisini olumsuz yönde etkilemektedir.

Yaşam koşullarının kötü olması, işçilerin çalıştığı yerlerde dışlanmaya maruz kalmasında bir etkidir. Söz konusu barınma koşulları çevrede bir kirliliğe sebep olmaktadır. Ancak dışlanmanın daha önemli bir boyutu, çoğunlukla etnik köken üzerinden yaşanmaktadır. Türkiye'de T. Kürdistanı'ndan göç eden mevsimlik tarım işçilerinin, etnik ayrımcılıktan dolayı bir çatışmanın içinde olduğu görülmektedir. Dışlanma söz konusu olsa da çalışma ilişkilerinin tümünden kesilmesini, her iki taraf da göze alamaz. Çünkü hem işverenlerin hem de işçilerin birbirlerine muhtaçlık durumu söz konusudur.

Düpedüz emek sömürüsü

Türkiye'de sömürülen mevsimlik tarım işçilerinin emeğı, önceleri daha çok politik nedenlerle göç ettirilen veya buldukları yerlerde yoksullaştırılan Kürtler üzerinden gelişirken, son zamanlarda Suriye'deki savaştan dolayı Türkiye'ye göç etmek zorunda kalan Suriyeli mülteciler üzerinden daha vahim bir hal almıştır. Yaşamlarını idame ettirebilmeleri için çalışmak zorunda olan mülteciler, yarı ücret uygulamaları ve insani olmayan yaşam koşullarına maruz kalmaktadırlar.

Mültecilerin bu muhtaçlık durumu işverenler tarafından fırsatçılığa dönüşmüştür. Kapitalist-emperyalist güçlerin çıkarlarına hizmet eden savaşlar ve bu doğrultuda yaşanan göç ve yoksullaştırma politikaları işçi emeğinin sömürülmesine yol açmaktadır. Mültecilere devlet tarafından herhangi bir statü verilmezken, işverenler tarafından düşük ücretlerle çalıştırılmasına izin veriliyor. Yani devlet özetle bu insanların sömürülmesine, haklarının gasp edilmesine göz yumuyor. Milyonlarca mültecinin ülkeye girişine müsaade eden devlet ne kadar da yardımsever değil mi? Gelen mültecileri kâh yerleşim yerlerinin demografik yapısını bozmak kâh ucuz iş gücünden yararlanmak için kullanan devlet akli takdire şayan!

Harçlığı için çalışırken yaşamını yitirdi

H. Merkezi: Afyonkarahisar'ın Çay İlçesi'nde kiraz toplamak için çıktığı ağacın üzerinden geçen yüksek gerilim hattına temas eden lise öğrencisi 18 yaşındaki **Murat Başer**, yaşamını yitirdi. Lise öğrencisi Başer, okulların tatil olması sonrası harçlığını çıkarmak ve ailesine destek olmak amacıyla gündelikçi olarak Doğan Eber Köyü'nde kiraz toplamaya başladı.

12'nci sınıf öğrencisi Murat Başer, günlüğü 50 liraya çalıştığı kiraz toplama işinde çıktığı ağaçta yüksek gerilim hattına takılan dalı kurtarmak isterken akıma kapılıp yere düştü. Çevredeki ambulans çağırması üzerine hastaneye kaldırılmaya çalışılan Başer yolda yaşamını yitirdi.

Anadolu Cam işçileri greve çıkıyor

H. Merkezi: Eskişehir Anadolu Cam Sanayi Fabrikası'nda görüşülen toplu iş sözleşmesinin ardından işçiler **29 Haziran**'da greve çıkma kararı aldı.

Anadolu Cam Sanayi tarafından yapılan açıklamada, şu ifadeler kullanıldı: "Bağlı ortaklıklarımızdan Anadolu Cam Eskişehir Sanayi Eskişehir Fabrikası iş yeri için Türk-İş'e bağlı Kristal-İş Sendikası ile yürütülmekte olan toplu iş sözleşmesi sürecinde Kristal-İş Sendikası 17 Haziran 2016 tarihinde grev kararı almış olup, grev uygulama tarihi 29 Haziran 2016 olarak bildirilmiştir. Toplu iş sözleşmesi süreci halen devam etmektedir."

Kulp davasına erteleme!

H. Merkezi: Amed'in Kulp ilçesinde 11 kişinin gözaltında kaybedilmesiyle ilgili, emekli Tuğgeneral **Yavuz Ertürk**'ün yargılandığı dava 20 Haziran günü Ankara 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Dönemin Bolu 2. Komando Tugay Komutanı emekli Tuğgeneral Yavuz Ertürk, davaya 12 avukatı ve özel korumalarıyla geldi. Ertürk'ün tutuklanma talebinin ve Bolu Tugayı'nda görevli askeri personelin dinlenmesinin yargılamaya katkısı olmayacağından bu talebin reddine karar verildi. Yavuz Ertürk'ün tutuklanması talebi de reddedildi. Duruşmada bugüne dek sağ görünen 11 maktülün ölüm kayıtlarının UYAP'a işlenmesine karar verildi.

Mahkeme heyet bir sonraki duruşmayı 31 Ekim'e erteledi.

“MİNBIÇ’İ özgürleştirmeyi en çok da kadınlar için istiyorum!”

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan haberi güncelliği dolayısıyla paylaşıyoruz.

Mınbiç Askeri Meclisi'nin başlatmış olduğu Mınbiç hamlesinde yerini alan TKP/ML Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu savaşçılarından **Barbara Anna** sürmekte olan hamleye dair kısa bir değerlendirme yaptı.

Mınbiç'in yüzde 30'unun Kürt, yüzde 60'ının Arap olduğunu söyleyen Barbara Anna, Mınbiç'in DAİŞ'in askeri açıdan merkezi olarak bilinen bir yer olduğunu, bunun için de çok önemli bir hamle olduğunu vurguladı. Mınbiç'in çevresindeki bütün köyler çetelerden temizlenip asayiş yerleştirilerek noktaların tutulduğunu ifade eden Barbara Anna, BÖG ve YPG savaşçılarıyla birlikte tutukları noktaya DAİŞ'in saldırısı üzerine takviye olarak geldiklerini belirtti.

Mınbiç'in tamamen çembere alındığını söyleyen Anna, çetelerin sivilleri kalkan olarak kullandığı için şehirde henüz sivillerin bulunduğunu ve bundan kaynaklı çok dikkatli davrandıklarını belirtti. Koalisyon uçaklarının sadece çeteleri kesin olarak belirlediği zaman askeri bir hareketlilik gördüklerinde vurduklarını ifade eden Barbara Anna, hamlenin Mınbiç alındıktan sonra devam edeceğini, amacın çetelerle TC'nin baskını tamamen kesmek olduğunu söyledi.

Özgürleştirdikleri köylerden bazı çetelerin kullandıkları evlerin bahçelerinde ken-evir yetiştirildiğini gördüğünü Anna, halka sigarayı dahi yasaklayan bunun için insanlara işkence eden, infaz eden çetelerin çoğunluğunun uyuşturucu bağımlısı olduğunu söyledi. Geçtiğimiz günlerde BÖG ve TIKKO savaşçılarının bulunduğu noktaya gece saatlerinde çetelerin saldırdığını ifade eden Anna, uzun zamandır Enternasyonalist Özgürlük Taburu'nda olmasına rağmen ilk defa bir çatışma pratiğine girdiğini, saldırıyı hiçbir kayıp vermeden püskürttüklerini söyledi.

Mınbiç'in tamamen çembere alınmasından kaynaklı çetelerin kaçacak yer bulamayacakları için direneceklerini, bu yüzden de temkinli ilerlendiğini söyleyen Barbara Anna, ev ev operasyon yaptıklarını, köylerdeki sivilleri güvenli alanlara yönlendirdiklerini ifade etti.

Çetelerin en çok baskı uyguladığı kadınların bu özgürleştirme hamlesine daha istekli ve inançlı baktıklarını belirten Anna *“Mınbiç’i özgürleştirmeyi en çok da kadınlar için istiyorum, bu kadar baskı zulüm ve tecavüzler yeter artık! Kadınlar kendi renklerinde, özgürce yaşamalı. Bunun için, DAİŞ barbarlığını tüm yeryüzünden silene kadar savaşıma devam edeceğiz”* dedi.

Cizir’de 11 cenaze kayıp; 34 cenaze teşhis edilemiyor

H. Merkezi: Şirnex'in Cizir ilçesinde öz-yönetim direnişine yönelik saldırılar sırasında vahşet bodrumlarında yüzlerce kişi katledilirken, bunlardan 55 cenazenin kimliği aylar geçmesine rağmen teşhis edilemedi.

Yakılarak katledilen 55 cenaze teşhis edilemez halde Adli Tıp Kurumları'nda (ATK) bekletiliyor. Ailelerin Mezopotamya Yakınlarını Kaybedenlerle Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği (MEYA-DER), HDP ve DBP'ye yaptığı başvurular sonucunda Cizre'de katledildiği belirlenen 11 kişinin cenazesine ulaşamadığı ortaya çıktı.

Başvuruda bulunan ailelerden edinilen kayıp cenazelerin isimleri şöyle: Hacer Aslan, Abdullah Gül, **Osman Gökhan**, Serdar Pişkin, **Mehmet Püskül**, Lokman Bilgiç, **Yakup Dadak**, Fidan Dadak, **Sercan Oğun**, Murat Arslan ve **Ağit Aydın**.

Amara’da Suruç şehitleri anıldı

H. Merkezi: Suruç Katliamı'nın yıldönümü yaklaşırken saldırının gerçekleştiği Amara Kültür Merkezi'nde, katledilen 33 devrimcinin anısına 33 dakikalık *“Adalet Nöbeti”* tutuldu.

Suruç İçin Adalet Platformu'nun gerçekleştirdiği anma etkinliği öncesi, katliamda yaşamını yitiren **Polen Ünlü**, Hatice Ezgi Sadet, **Uğur Özkan**, Emrullah Akhamur ve **Murat Yurtgöl**'ün aileleri DBP ilçe örgütünü ziyaret etti. Aileler, parti binasında Suruç Belediyesi Eş Başkanı **Nazlı Binici**, DBP İlçe Eş Başkanı **Rojda Binici**, Barış Anneleri

Meclisi, Maya-Der temsilcileri tarafından karşılandı, dava süreciyle ilgili görüştü. Bu görüşmelerin ardından Amara Kültür Merkezi'ne gelen aileler, kucaklarında yaşamını

yitiren çocuklarının fotoğrafını tutarak patlamanın yaşandığı yere oyuncak ve karanfil bıraktı.

Nöbette, *“Kalplerimiz adalet için atsın, gizlilik kararı kaldırılınsın”* yazılı pankart açan aileler adına Suruç İçin Adalet Platformu üyesi **Mesut Çeki**, *“11 değil 111 ay geçse de failleri yargılanana kadar adalet talebimizden vazgeçmeyeceğiz. Yoldaşlarımızın kaniyle sulanan bu ağaca sözümüz olsun, düş yolcularına sözümüz olsun, hiç bir düş yarım kalmayacak”* diye konuştu.

“Özsavunmamızla herkese meydan okuyacağız”

Özsavunma hakkını kullandığı için 348 gün tutsak edilen **Çilem Doğan** 20 Haziran tarihinde mahkeme tarafından 50 bin TL karşılığında kefaletle serbest bırakıldı. Kocası Hasan Karabulut'un kendisine sistematik şiddet uygulamasına ve fuhuşa zorlamasına karşı çıkması ve ölümle burun buruna kalması sonucu Çilem, özsavunma hakkını kullanmıştı.

Çilem mahkemeye çıkarılırken, “Sevgili geçmiş bütün dersler için teşekkürler, sevgili gelecek ben hazırım” yazılı tişörtü ile ve “Hep mi kadınlar ölecek? Biraz da erkekler ölsün” cümleleri ile kadın kitlelerinin dikkatini çekmiş ancak esas olarak ortaya koyduğu özsavunma ile en başından bu yana kadınlar tarafından sahiplenilmişti. Çilem’in tutuklanmasının ardından onlarca kadın ve kadın örgütü dışarıda tıpkı Nevin Yıldırım’ın özsavunma pratiğinde olduğu gibi büyük bir kadın dayanışması ördü.

Gerek hapisanelerdeki birçok kadın gerekse de dışarıdan yüzlerce kadın Çilem’e dayanışma mektupları gönderirken, esas olarak dışarıda kadınlar bir özsavunma mücadelesi başlattı, sonuçta kadın dayanışması kazandı.

Çilem yaşam hakkını savunmuştu ve bunu “özsavunma” sözcüğü ile olmasa da yaşam hakkı pratiğiyle sonuna kadar savundu, kadınlar ise “Biraz da erkekler ölsün” cümlesinde vücut bulan kadınların özsavun-

masını Çilem’in pratiği ile sahiplendi.

Çünkü Çilem’den Nevin Yıldırım’a, “Hep erkekler mi öldürecek, biraz da karılar öldürsün” diyen Ordulu teyzeye kadar ortaya konan pratikler tüm kadınların ortak pratikleriydi. Yaşam hakları, devlet ve onun koruduğu erkekler tarafından ellerinden alınan kadınların kendi yaşamlarını koruduğu bir süreç başladı.

İşte Çilem Doğan’ın özsavunması bunun için tüm kadınların özsavunması, özgürlüğü ise tüm kadınların özgürlüğüdür. Çilem de örülen kadın dayanışmasını tutsakken hep hissetti ve güç kazandı. İçeride biriktirdiği güç, dayanışma duygusu bugün, “Şimdi dışarıda ömrümün yettiği yere kadar kadın dayanışmasının içinde yer alacağım. Bunun

sözünü içerideyken de vermişim şimdi de veriyorum. Kirpiğimiz yere düşmesin diye mücadele edeceğiz” şeklinde vücut buluyor. Özgürlüğüne kavuştuktan sonra Çilem ve birçok kadın “Yaşasın kadın dayanışması” sloganını pratiğe geçmesi, gerçeğe dönüşmesini kutladı.

Çilem’in özgürlüğüne kavuşması kadın dayanışmasının, örülen mücadele ve direnişin kazanması anlamına geldiği gibi bundan sonraki benzeri mücadeleler için de bir umut taşıyor. Diğer yandan bu tarz davalarda emsal gösterilebilecek bir karar olarak da mücadelemizin kazanımı olarak kayda geçti.

Eril yargının verdiği tutukluluk kararların, kadınların yarattığı toplumsal baskıyla geri püskürttüğü bu örnek, biz kadınlara Özgecan’ın katilinin müebbet almasında, kürtaj hakkımız için binler olup sokağa çıktığımızda, bugün Boşanma Komisyonu raporuna karşı verdiğimiz mücadelede olduğu gibi bize umut verdi, güç verdi.

Yaşasın kadın dayanışması!

Hapishanede intihar değil, cinayet!

H. Merkezi: 2001 yılında gözaltına alınan bir kişinin emniyet ifadesine dayanılarak tutuklanan ve yaklaşık 20 aydır hapishanede bulunan **Sennur Güven**, 18 Haziran günü hapishanede kendini asarak yaşamına son verdi.

2013 yılında 6 yıl 3 aylık hapis cezasına çarptırılan Sennur için yapılan temyiz başvurusu, ifade veren kişinin örgüt üyeliğinden ceza aldığı gerekçesiyle reddedildi. Anayasa Mahkemesi ise, Sennur’un intihara meyilli olduğu yönündeki raporlarla Aralık 2014’te yapılan başvuruyu hala so-

nuçlandırmamıştı.

Çölyak hastalığı, diyabet ve bipolar bozukluğu bulunan Sennur’un hapishane koşullarında kalamayacağı, psikolojik rahatsızlığı nedeniyle intihara meyilli olduğu belirtilerek hastaneye kaldırılması için talepte bulunulmuş, Adli Tıp da Güven’in hastaneye kaldırılmasının uygun olduğu yönünde rapor vermişti. Ancak Sennur, hastanelerde mahkum odası bulunmadığı gerekçesiyle hapishanede tutulmaya devam edildi.

Sadece bir ifadeye dayanılarak

hapse mahkum edilen, hapishanede kalamayacağı vurgulanan Sennur Güven, kaldığı Gebze Kadın Kapalı Hapishane’de intihar etti. Sennur’un cenazesi ailesi tarafından Adli Tıp’tan alınarak memleketi Ordu’ya götürüldü.

14. LGBTİ+ Onur Yürüyüşü’ne polis saldırısı!

İstanbul: İstanbul’da 14’üncüsü düzenlenen Onur Yürüyüşü’ne polis saldırısı oldu. İstanbul Valiliği’nin Onur Yürüyüşü’nü yasaklaması üzerine, Onur Yürüyüşü Komitesi yürüyüşün formatını değiştirdiğini ve İstiklal Caddesi’nin her yerine dağılacaklarını açıklamıştı.

Yürüyüşün daha önceden yasaklanmış olmasından dolayı Onur Komitesi basın açık-

laması yapmak için polisle son bir kez görüşme yaptı. Görüşmeden sonuç alınamadı ve

meydana çıkmak isteyen kitle, polis tarafından darp edildi. Onur Haftası Komitesi’nden polisle görüşme yapan 7 kişi gözaltına alındı. Yaşaya rağmen Taksim’in birçok yerinde toplanmaya çalışan kitleye polis tarafından plastik mermi ve biber gazıyla saldırı gerçekleştirildi ve pek çok gözaltı oldu.

Haber takibi yapan muhabirlerin polis tarafından görüntüleri silindi, İleri Haber muhabiri **Metin Cihan** gözaltına alındı.

Kriz devam ediyor, safları sıklaştıralım!

Piyasalardaki tablo karamsarlıktan öte, sistemin can çekişme halidir. Kapitalist sermaye, üretici yatırımlara yönelemiyor. Firmalar ayakta kalabilme politikaları izliyor. Şirketlerin borç yükünün 2008 krizi öncesi düzeyi aştığı belirtiliyor

2008 krizinin patlak verdiği dönemde burjuva iktisatçılar krizin uzun süreceğini bildiriyordu. Dokuz yıl geçti ve bu öngörüyü de doğrulayarak kriz bir türlü atlatılmadı. Kriz üzerinden Marks'ın haklı çıktığını söyleyen burjuva ideologları, dil ucuyla söyledikleri bu gerçeği eni konu kabul eden yorumlar yaptılar. Societe General stratejisti **Albert Edwards**, piyasadaki durumu "*Titanik güvertesinde sandalye değiştirmeye*" benzetiyor ve ekliyor; "*Küresel ekonomi eninde sonunda buzlu sulara batacak...*" (1) Mızrağın çuvala sığmadığı noktada, 150 yıl önce Marks'ın üstüne basa basa söylediği gerçeğin kabulü ve malumun ilanındır bu yorum.

Kapitalist sistemde iki kriz arasında yaşanan döngü **bunalım, durgunluk, canlanma, büyüme** ve tekrar **bunalım** şeklinde sıralanıyor. Yaşanan krizin niteliği ve boyutu iki bunalım arasındaki zamanı belirliyor. 2008 krizinden bu yana canlanma evresine geçemeyen, göreceli kıpırdanmaların yetersiz olduğu dokuz yıllık durgunluk dönemi, kapitalizmin 3. büyük durgunluğu olarak yorumlanıyor. İlki 1870'lerde başlayıp 1890'lara dek uzanan bunalım, ikincisi ise 1929'da başlayıp 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'na dek süren krizdir. 3. Büyük durgunluk döneminin ayırıcı yanı kâr oranlarını yükseltecek koşulların yetersiz oluşudur. Hem teknolojik düzey hem de sermaye birikimi geline aşamada kapitalizmin azami kâr sağlamanın önündeki en büyük engeldir. Kâr oranını yükseltecek yeni üretim alanı ve teknoloji, meta dolaşımını sağlayacak pazar alanı yaratılamaması kapitalizmin yaşadığı durgunluğu canlanmaya, oradan büyümeye dönüştürememenin esas nedenidir. Sorun, kapitalizmin, kendi ayağını bağlayan ekonomi yasalarıdır.

Bu nedenle piyasalardaki tablo karamsarlıktan öte, sistemin **can çekişme** halidir. Kapitalist sermaye, üretici yatırımlara yönelemiyor. Firmalar ayakta kalabilme politikaları izliyor. Şirketlerin borç yükünün 2008 krizi öncesi düzeyi aştığı belirtiliyor. Taşıma suyla çark döndürülmeye çalışılıyor. "*Şirketler aldıkları borçları yatırımlarda, üretimde değil, esas olarak kendi hisselerini satın almakta, temettü dağıtmakta kullanmıştır. Son üç aylık dönem verileri de şirket kârlarının düşmeye devam ettiğini gösteriyor... 2008-2010*

döneminde dünya ekonomini ayakta tutan Çin ve yükselen piyasalar ekonomilerinde toplam şirket borçları 25 trilyon dolara ulaşmış." (2) Denize düşenin yılanı sarılması misali şirketlerin sermayelerini korumak adına borç yükünü artırması borç balonunun şişmeye devam ettiğini gösteriyor. Sonucu gayet açık ve net; "*Bir mali kriz patlak verdiğinde bunun reel ekonomi üzerindeki etkileri 2008'den daha ağır olacak.*" (3) İktisadi dil olarak reel ekonomiden kasıt, üretici sektörlerin, tüketim maddelerinin, fiyatların, işsizliğin, yoksulluğun ve açlığın bugünkü kötü halinden daha da kötü olacağıdır.

Mevcut durum, kapitalist sistemin kurumları-temsilcileri olan DB ve IMF raporlarına da yansıyor. 2016 yılı için büyüme tahminleri (azami kârın artırılması veya burjuvazinin zenginleşmesi ya da konu gereği krizden çıkma olarak okunmalıdır) sürekli geriye çekiliyor. IMF raporlarına göre dünya ekonomisinin büyüme hızı % 3.6 iken DB raporlarına göre bu oran daha düşüktür. DB ilk olarak büyüme hızının % 2.9 olacağını açıklarken Global Economic Prospect, raporunda büyüme hızının % 2.4 olacağını belirterek tahmini rakamı bir kez daha aşağı çekmiş oldu.

Rakamlar, kapitalist sermayenin aşırı üretim, azami kâr ve artı-değer sömürsünün, kendisini krizden çıkaracak düzeyde olmadığını, olmayacağını göstergesidir. Nitekim "*ABD ekonomisi on yıldır durgunlukla resesyona sınırında sürünüyor. Üretkenlik artmıyor, hatta son verilere göre 30 yıldır ilk kez düşüyor... S-P500 şirketlerinin net gelirinin % 95'ini, yıllık 1 trilyon doları yatırım yapmakta değil kendi hisselerini almakta, temettü dağıtmakta harcaması (...). sermayenin de Amerikan ekonomisine güvenini kaybettiğini gösteriyor.*" (4)

"Bırakınız yapsınlar" sözünü hortlatıp "neoliberal" ekonomi politikalarıyla "komünizmi öldürenler", "tarihin sonunu" getirenler bugün dokuz yıldır krizden çıkamıyor. Geline aşamada dünya ezilen emekçi halklarının kanını emen "neoliberalizm" bizzat uygulayıcıları tarafından eleştiriliyor. IMF uzmanlarına göre;

"1- Genel olarak bakıldığında daha yüksek büyüme hızları ve refah artışı gerçekleşmemiştir.

2- Neoliberal gündemin çok önemli bir sorununu olan 'büyüme ve eşitlik arasındaki ikilem' çözülememiş ve gelir dağılımı bozulmuştur.

3- Bozulan gelir dağılımı dengeli ve sürdürülebilir büyümenin önündeki en önemli engeldir. IMF Araştırma Dairesi'nin yazarlarına göre neoliberalizmin beklentileri karşılamamasında iki politika etkin olmuştur: Uluslararası sermaye hareketlerinin (sıcak para akımları) kuralılaştırılması, denetim-

siz serbestleştirilmesi ve aşırı mali disiplin ve istikrar vurgusu."(5)

Güneşin balçıkla sıvanamayacağını görenlerin aymazlığına rağmen gerçeklerin dile gelmesi, saklanacak yerin, girecek deliğin kalmamasıdır. "Neoliberalizm", sanılanın aksine gönenç günlerinden sonra kapitalist sistemin ayağındaki prangaya dönüştü. Kapitalist ekonomide başka bir şans da yoktu zaten. IMF uzmanlarının günah keçisi ilan ettikleri "neoliberalizm" zamanında kapitalist emperyalist sistemin önünü açan ekonomi politikasıydı.

Bugünse kâr hırsının "yüksek büyüme ve refah artışı" sağlamadığı, kapitalist eşitsiz gelişim yasaasının "büyüme ve eşitlik arasındaki ikilem"i çözemediği, kapitalist sermaye-birikim yasaasının tekelleşmeyi artırarak "gelir dağılımını bozduğu" gerçekliğidir. Kissadan hisse, yaşanan krize ve uzun durgunluğa neden olan kapitalist sistemin kendisi olduğunun biraz korkakça kabulüdür.

Krizle çare olarak üretilen politikalar dokuz yıl içerisinde bir çare olmadı. Olumlu bir sonuç elde edilemedi. "Devleti küçültenler", sermaye birikimi önünde engel olarak görenler, boşa çıkan ekonomi paketleri ve aşılama kriz karşısındaki devleti tekrar göreve çağırarak devletin sınıfsal niteliğini de bir kez daha kanıtlamış oldular. Zira ellerinde başka bir alternatif bulunmamaktadır.

Kapitalizmi gönenç günlerine ulaştırmak adına geriye artı-değer sömürsünü artırmak ve savaş ekonomisiyle canlandırma sağlamak kalıyor. İşçi sınıfı üzerinde esnek çalıştırma, taşeronluk, kiralık işçilik, güvencesizlik gibi politikalarla artı-değer sömürsü artırılırken çatışma ve bölgesel savaşlarla silah ticaretinin yanı sıra savaş sanayinin yan sektörleriyle çark döndürülüyor.

Krizler kapitalizmin iç çelişkilerinin ayyuka çıktığı, sistemin sarsıldığı dönemlerdir. Kriz aralıklarının sıklaşmakla birlikte daha boyutlu ve derin yaşanması, bir sistem olarak kapitalizmin sona gidişinin hızlandığının ifadesidir. Kapitalizmin bu krizden de çıkması, bu gerçekliğin karşısında ömrünü uzatmaktan başka bir anlam ifade etmeyecektir. "Bırakınız yapsınlar" diyenler bugün kapitalizmi can çekişmekten kurtaramıyor. Çözüm olarak üretilenler adım adım kaçınılmaz sonu hazırlıyor. "Bırakınız yapsınlar"! Biz, son güçlü darbeyi vurmaya hazırlanalım!

Dipnotlar:

- 1- Piyasalar ve Siyasi Riskler, Ergin Yıldızoğlu, 19.05.2016, Cumhuriyet
- 2- age
- 3- age
- 4- Amerika'da Faşizmin Ayak Sesleri, Ergin Yıldızoğlu, 06.06.2016, Cumhuriyet
- 5- Küresel Ekonomide "Yeni Normal", Erinç Yeldan, 01.06.2016, Cumhuriyet

İngiltere'nin AB'deki geleceği için yapılan referandum yani "Brexit" sonuçları açıklandı. Buna göre, sandık başına gidenlerin yüzde 52'si "ayrılalım" derken, yüzde 48'i "Avrupa Birliği'nde kalalım" dedi.

Birleşik Krallık'ta ayrılma yönünde oy kullananlar İngiltere ve Galler olurken, AB'de kalma yönünde oy kullananlar ise İskoçya ve Kuzey İrlanda oldu. Referandum, 2015 seçimlerinde Muhafazakâr Parti Genel Başkanı ve Başbakan David Cameron'un en önemli vaatleri arasındaydı. Başbakan Cameron'un kendisi ise, Avrupa Birliği'nde kalınması taraftarıydı.

Referandumu kazanan, çıkma yanlılarının gerekçeleri üç ana başlıkta toplanabilir. Bunun başında göçmenler var. AB'nin genişleme siyaseti ülkede ciddi bir tedirginlik yaratıyor.

Sözgelimi, 3 milyon Suriyeli göçmenin bulunduğu Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girmesi durumunda söz konusu göçmenler AB içinde seyahat edebilecek ve istediği ülkeye gidebilecek. AB'nin genişleme politikasının sonucunda 7 ülkenin toplam nüfusu yani 88 milyon kişi mevcut kurallar çerçevesinde İngiltere'de yaşama ve çalışma hakkına sahip olabilecek. Buna örnek olarak Polonya'yı gösteren AB karşıtları, Polonya 2004 yılında AB üyesi olduktan sonra geçiş dönemi kontrollerinin yapılmadığını ve AB içi göçün ülkedeki göçmenleri 300 bin kişinin üzerine çıkardığını hatırlatıyor. Çıkalım diyenler, kendi yasaları ve düzenlemeleri hakkında daha fazla söz sahibi olmak istiyor. Ayrıca, İngiltere'nin AB'ye her yıl yaptığı 19 milyar Sterlin ödemesinin durdurulmasını istiyorlar.

İngiltere'nin Türkiye ve diğer ülkelerin AB üyeliğine hazırlık sürecinde masraflarını da karşılama taahhüdünü vermek zorunda kalacağı savunuyorlar. Bu korku öylesine büyük ki İngiltere'nin AB'de kalması için kampanya yürüten Cameron, İngilizleri Avrupa Birliği içinde kalmaya ikna etmek için "Mevcut hızıyla Türkiye'nin üyeliği 3000 yılını bulur" dedi. Seçmenlerin oy kullanırken dikkate aldığı parametreler Birleşik Krallığın durumu hakkında genel bir fikir de veriyor.

Özellikle 2008'de patlak veren ve kısa sürede tüm dünyaya yayılan ekonomik krizin alttan alta bu ülkede etkisini hissettirdiğini ve halkın ciddi bir yoksullaşma süreci içinde olduğunu söylemek mümkün. Ortadoğu'da yaşanan savaşla birlikte bu ülkeye de taşan göç, ekonomik dar boğazla birleşince ciddi bir yabancı düşmanlığına dönüşmüş durumda. İngiltere'de en ateşli AB karşıtlarının aşırı sağcı partiler olması da bir tesadüf değil.

Referandum sonuçları, ekonomik durgunluğun, Birleşik Krallık'ta ulusalcı, milliyetçi, göçmen karşıtı politikaların gelişmesine zemin sunduğunu gösteriyor. Nitekim çıkış yanlılarının temel argümanlarını da bu başlıklar oluşturuyor.

İngiltere AB'den çıktı! Şimdi ne olacak?

Peki bundan sonra ne olacak?

Referandumda halk AB'ye dair fikrini ortaya koymuş oldu. Yani "biz yokuz" dedi. Ne var ki referandum sonuçları bağlayıcı değil. İngiliz parlamentosunun da 28 üyeli AB'den çıkmak için gerekli yasaları geçirmesi gerekiyor. AB'den çıkışın koşullarını müzakere etmek iki yıl ya da daha fazla sürebilir. Bu durum, ikinci bir referandumun da önünü açabilir.

AB, kimin için özgürlük?

Açık ki AB, tekellerin AB'sidir. AB, serbest meta dolaşımıdır. Bunun olması için de sınırların ve gümrüklerin kaldırılması gerekir. Özetle AB, tek el ürünlerinin serbest dolaşımını teminat altına alan bir entegrasyondur. Dolayısıyla AB, uluslararası tekeller; tekelleri sermaye için meta dolaşımından başka bir anlam taşımaz.

Burjuvazinin özgürlükten anladığı, sermaye için özgürlüktür. AB, banka ve sigorta faaliyetleri önündeki ulusal sınırın veya ulusal sınırlanmanın kaldırılması ve bu alandaki tekellerin özgür banka ve sigortacılık faaliyetinin sağlanmasıdır. AB aynı zamanda, tekelleri bankaların; büyük bankaların ve sigortaların AB'sidir. Bu anlamda AB, üye ülkeler bazında ulusal sermayeler ve tekeller için özgürlüktür.

Örneğin 1999 verilerine göre, dünyanın en büyük 200 tekeli arasında merkezi AB'de olan 68 tekeli yer alıyor. İsviçre tekelleriyle birlikte bunların sayısı 74'e çıkıyor. Bunlar merkezleri AB'de ve İsviçre'de olan ulusal tekellerdir. 22 Alman, 17 Fransız, 10 Britanya, 6 Hollanda, 6 İtalyan, 3 İspanya ve birer tane de Lüksemburg ve İsveç tekeli.

AB, her üye ülke vatandaşının "özgür" dolaşımı şeklinde lanse edilmektedir, zira, AB vatandaşları AB ülkeleri içinde vizesiz seyahat edebilirler. Ancak gerçekte AB'nin özgürlükten anladığı, başka ülkelere ucuz işgücü göçüdür. Yani işgücünün ucuz olduğu ülkelere göç. Bu anlamda AB, ucuz işgücünün serbest dolaşımı demektir.

AB kriz girdabında!

Diğer AB üyesi ülkelere kıyasla daha özel bir statüsü bulunmasına karşın İngiltere'de ayrılma kararının çıkması, birliğin vaatlerinden giderek uzaklaştığını da gösteriyor.

Avrupa Birliği'nin en büyük vaadi her zaman refah içinde bir yaşam olmuştur. Ancak özellikle son yıllarda ortaya çıkan tablo durumun pek de iç açıcı olmadığını gösteriyor. Birliğin resmi istatistik kurumu Eurostat'ın verilerine göre, AB genelinde Nisan ayı itibarıyla 21 milyon 224 bin işsiz bulunuyor. Almanya'da işsizlik yüzde 4 iken Yunanistan'da ise 2008 krizinin üzerinden 8 yıl geçmesine rağmen Nisan itibarıyla işsizlik yüzde 24 seviyesine ulaşmış durumda. Bu oran İspanya'da yüzde 20.1, Hırvatistan'da yüzde 14.6, Portekiz'de yüzde 12 ve İtalya'da yüzde 11.7 seviyelerinde.

Kitada genç nüfus hızla düşerken, mevcut gençler de iş bulma konusunda büyük sıkıntı yaşıyor.

AB ülkelerinde yaşayan 4 milyon 235 bin gencin ise ne bir işi var ne de herhangi bir okula gidiyor. Yunanistan'da 25 yaş altını kapsayan genç işsizlik oranı yüzde 51.4'e ulaşmış durumda. İspanya'da genç işsizlik oranı yüzde 45 iken, bu oran Hırvatistan'da yüzde 38.9'a İtalya'da ise yüzde 36.9'a çıkmış durumda.

Birlik üyelerinin ekonomileri geçtiğimiz yıl ancak yüzde 1.7 büyüyebildi. 2016'nın ilk çeyreğinde de bu tablo değişmedi.

İngiltere'nin AB'den çıkması, derinden derine kendini hissettiren ve giderek de yüze vuran ekonomik bunalımın ilk sonuçlarından biri olarak okunabilir. Geçtiğimiz günlerde Fransa'da emekçilerin büyük grevleri, Paris başta olmak üzere birçok Avrupa ülkesinde "terör" gerekçesiyle uygulamaya sokulan fiili OHAL'ler, gelişen krize paralel bir şekilde devletlerin de militarizme, baskı ve şiddete daha fazla yöneleceğini gösteriyor.

Açık ki, sol, sosyalist ve devrimci alternatifler etkili olmadığında ulusalcı, milliyetçi eğilimler kıta Avrupa'sında emekçileri üzerinde ciddi bir etki yaratmaya devam edecektir.

“Bu dava Almanya’nın Erdoğan’a vekaleten sürdürdüğü bir faaliyettir”

H. Merkezi: Nisan 2015 tarihli operasyonun ardından ATİK üye ve yöneticilerine dönük davanın ilk duruşmalarının başlamasının ardından ATİK davasının avukatları **“Türk devleti korunmaya uygun bir obje değildir”** diyerek bir açıklama yayımladı ve **“Bizler bu davayı Türkiye cumhurbaşkanı Erdoğan adına vekaleten sürdürülen bir faaliyet olarak görüyoruz”** dedi.

ATİK üye ve yöneticilerine dönük operasyonun ardından geçen 14 aylık süreç sonunda ilk duruşmalar Almanya’nın Münih kentinde görülmeye başlandı. ATİK’li tutsakların ayaklarına zincir vurularak getirilmeye çalışıldıkları duruşmalara tutsakların buna karşı direnişi ve emperyalizmin mahkemelerinin devrimcileri yargılayamayacağı yönlü açıklamaları damga vurdu.

“Almanya’da son 35 yılın en büyük davası”

Duruşmalar başlarken Almanya kamuoyu ve Adalet Bakanlığı’na dönük bir açıklama kaleme alan ATİK davası avukatları, Almanya Adalet Bakanı’nın verdiği soruşturma ve kovuşturma izninin iptalini ve davanın düşmesini talep ettiler. Yapılan açıklamada ATİK davası **“1980’lerin sonundan bu yana Almanya’da açılan en büyük devlet güvenliği davası”** olarak tanımlandı ve Almanya’da ilk kez **“TKP/ML üyesi oldukları öne sürülen kişilerin tutuklandığı ve yargılandığı”** belirtildi.

Kovuşturmayı sürdürmek için “aşırı çaba”

“Bizler bu davayı Türkiye cumhurbaşkanı Erdoğan adına vekaleten sürdürülen bir faaliyet olarak görüyoruz” diyen avukatlar TKP/ML’nin sadece Türkiye’de yasaklanmış bir örgüt olduğuna dikkat çekerek **“Bu örgüt hakkında ne Almanya’da ne de başka bir Avrupa devletinde yasaklama kararı vardır ve örgütün adı ulusal ve uluslararası terörist listele-**

rinde yer almamaktadır” dediler.

“Almanya izni iptal etmelidir”

Davanın politik bir karakteri olduğunu belirten avukatlar, böylesi bir ceza davasının açılabilmesinin her şeyden önce Federal Adalet Bakanlığı’nın (BMJV) izin vermesi ile mümkün olabileceğini hatırlattılar: **“BMJV, söz konusu izni verirken Almanya’nın dış politika çıkarlarını göz önünde bulundurmak durumunda.”** **“Günümüzde Erdoğan otokrasinin IŞİD’e verdiği destek ve muhafilere yönelik baskıları, Türkiye’nin insan onuruna değer veren bir devlet olmadığını göstermektedir. Buna rağmen sol eğilimli Türk ve Kürt örgütler Almanya’da, daha önce hiç olmayan bir boyutta ceza kovuşturması ile karşı karşıya kalmışlardır”** diyen avukatlar bu nedenlerden dolayı Alman hükümetinden izni iptal etmesini talep etti.

“Türk devleti korunmaya uygun bir obje değildir”

Avukatlar, **“Hukuk devletine özgü garantiler, Erdoğan’ın yargı üzerinde açıkça tahakküm kurması nedeniyle varlıklarını sadece kâğıt üzerinde sürdürmektedirler. Terörist faaliyet nedeniyle kovuşturmaya uğrama tehdidi, her türlü eleştirel fikir beyanının üzerinde Demokles’in kılıcı gibi sallanmaktadır. İnsan haklarını ayaklar altına alan böyle bir devlet düzeni, Alman ceza hukuku tarafından korunması gereken bir nesne değildir”** dediler.

Şebnem Korur Fincancı yazdı:

Almanya’da Almanca konuşulur!

Almanya’da da bir mahkeme görme olanağı verdikleri için Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu’ndan (ATİK) dostlara teşekkür etmeliyim. Nisan 2015’te Almanya ve Türkiye işbirliğinde başlatılan ve ardından Fransa, İsviçre ve Yunanistan’da da gerçekleştirilen operasyon ile **Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK)** ve **Yeni Kadın** üyesi 10 kişi tutuklanmış, tutuklananların duruşmaları ancak 14 ay sonra 17 Haziran’da başlatılabildi. Yakalanma biçimlerinden, cezaevinde maruz kaldıkları belirtilen uygulamalara kadar pek çok hak ihlalinin varlığına ilişkin iddia, memleketimin son bir yılında yerinde gözlediğim yaşam hakkı ihlali başta olmak üzere yaşanan ağır insan hakları ihallerini aktarmak için gittiğim Stockholm’den dönüş yolunu değiştirip Münih’e uğramadan geçmemeye karar vermemin temel nedeni olmuştur.

Önce dinlediklerimle başlayayım.

Almanya’da 14 aydır ağır tecrit altında tutuldukları, tek tek yerleştirildikleri katların tümüyle boşaltıldığı paylaşılanlar arasındaydı. Duruşmaya getirilme biçimi ile ilgili aktarılanların da bu tecrit politikasından aşağı kalmadığı anlaşılıyordu. Mahkemeye kadar aç bırakıldıkları, ayaklarına zincir vurulmak istendiği ve bu insanlık dışı uygulamaya ve baskıya karşı direndikleri için darp edildikleri duruşma öncesi avukatlar tarafından yapılan açıklamaydı. Sonrası kendi gözlemlerim.

Almanya’da bir mahkeme girişi hep böyle midir, yoksa bu davaya özel bir önem mi yüklüyorlar, bilemiyorum.

Polisi bol bir mahkeme girişinde, neyse ki saçlarının kısa olması yararına oldu, ama uzun saçlılar kurtula-

madı bu arama biçiminden, saçlarımızın içine kadar aranarak alındık. Duruşma 9.30’da başlayacaktı ama bir türlü başlayamadı. Ses düzeni ve çeviri sorunu olduğu anlaşıldı. Düzenleme için avukatlar talepte bulunur, neredeyse öğlene doğru başlayan duruşma için yargıçlar ara verme kararı alırken savcılardan biri günün en tanınmış sözlerinden birini söyleyiverdi. **“Burası Almanya’ydı ve burada Almanca konuşuldu.”** Yanlış okumuyorsunuz, tam da böyle oldu. Savcı bu sözleri söylerken, gözüm hemen başının üzerinde duvardaki haça takıldı. Anlayacağınız dili ve dini sembollerini gözümüze sokan ve tekçi bir anlayışı sergilemekte sıkıntı duymayan bir mahkemede adil yargılama olacağını ummamızı bekliyorlardı bizden.

Almanya ve Türkiye devlet geleneği benzerlikler taşıyor, biliriz. Yargısının da benzerliklerine doğrudan tanıklık etmiş olduk böylece. Gerçi bir 40 yıl öncesinden okuduklarımızla aşinalığımız vardı. Kızıl Ordu Fraksiyonu(RAF) yargılamalarını hepimiz biliyoruz. Öyküyü kısaca anımsatmak isterim, 1975’te Baader, Ensslin, Meinhof ve Raspe’nin yargılanmasına başlanmış, bu en gergin ve çekişmeli Alman ağır ceza davasında Alman Parlamentosu önceden ceza muhakemesi kanununu değiştirmiş, böylece tutuklu RAF’çılar ile ikinci kuşak arasında bağlantı kurmakla suçlanan savunma avukatlarının çoğu dava sürecinin dışında bırakılmıştı. Ulrike Meinhof 9 Mayıs 1976’da hücrelerinde hapis hanelerinden yapılmış bir hatla asılmış halde ölü bulunmuş ve intihar(!) ettiği iddia edilmişti. Ne kadar tanıdık, değil mi?

Ağır tecrit, zincire vurma, direnince kaba dayak, anadilinde savunma hakkını engelleme girişimleri ile memleketimizi aratmayan Almanya mahkemesi mahkeme salonuna yerleştirdiği haç ile de duruşunu taçlandırdı gözümde.

Bakunin söylemişti, değil mi?

GÜLÜŞÜ GÖĞÜ DELEN KOMUTAN'A: YURDAL YOLDAŞ'A-1-

Zifiri karanlığın sardığı küçük mangaya yandaki çatlaktan ince ışık sızıyor. Sadece resimleriniz beliriyor bu ışıkta, size bakıyorum.

***

Bir tütün tabakasına sığdırılsaydı yaşam, bütün dünyayı sarardınız belki. Yerin derinliklerine sığmayıp fişkıran bir göze olsaydı yaşam, her efsane sizin hikâyenizle başlardı. Bir türküyü başlasaydı yaşam, her dilde söylenir, her yüreğe işlenirdiniz. Kelimelere dökülseydi yaşam her gözde renginiz olurdu. Gökyüzüne erişseydi yaşam, yıldızlar kümeleşip yüzünüz belirirdi o sonsuz karanlıkta. Rüzgârla savrulsaydı yaşam, soluğunuz ulaşırdı bize.

“Kesilmiş bir kol gibi şimdi omuz başımızda yokluğunuz.” Yaşamı ölümsüzleşenlerim tanımlıyor, anlatıyor. Onlar bize yaşam güzelliği fısıldıyor. Ölümün karşısında boyun eğmeyişiniz, onu tebessümle karşılamanız yaşamı nasıl da sevdiğinizi anlatıyor bize.

Karşımda siyah-beyaz bir resim. Bir resim insana neler anlatır? Nasıl dindirir yoldaş özlemine, yeniden nasıl ulaştırır o sıcak yoldaş sohbetini? Uzun bir kışın ardından, bahar yeni yeni ulaşmışken dağlarımıza, çiçekler fişkirirken topraktan, yeşil yer arıyorken kendine o incecik dallarda, uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra, artık dizlerimizde derman kalmamışken işlenmiş bir patıkayla karşılaşsak tesadüfen ve yoldaş sesi, yoldaş gülüşü karşılasa bizi. Geçmişten parçalar binlerce kez yeniden canlanıyor beynimizde, yüreğimizde.

Sıra, geride kalana bırakılmış en zorlu göreve geliyor. Seni hangi kelimeler anlatabilir yoldaş? Dizsem en güzel kelimeleri yan yana, şiirler derleşem adına, yeter mi seni anlatmaya? Bilirim hep eksik kalacak. Kalem kâğıda hep utanarak yanaşacak, solgun ayrılacak.

Geçmiş günlere yolculuğum başlıyor... Ağır, zorlu ve hüzün dolu bir yolculuk.

Seni ilk gördüğüm gün geliyor aklıma. Dersim'e YDG'nin düzenlediği bir panele katılmak için geliyorsun. Yüzünde yeni yoldaşlarla karşılaşmanın mutluluğu var. Peş peşe onlarca soru soruyorsun tanıyabilmek için. Ve ardından çayını yudumluyorsun. Gözlerinde hep o heyecan. Yıllar sonra anlatacağım ki yoldaş, atılan her adım, kazanılan her mevzi, örgütlenen her insan, düşmana sıkılan her kurşun sende o ilk günkü heyecanı yaşatacak. Çünkü bitmeyen azmin ve tükenmeyen inancın var senin, seni hep diri tutuyor bu.

Ve ayrılıyorsunuz yanımızdan, “hafta sonu yeniden gelmeye çalışacağız” diye söz veriyorsun. Sabırsızlıkla beklenen o hafta sonu tutuklandığınızı öğreniyoruz. Heyecanla başlayan yoldaşlığımız **şimdilik** orada noktalanıyor, ta ki gazetede tutsak yoldaşların isimleri ve adreslerini görene kadar.

Birçok yoldaş yazmak için sabırsızlanıyor. Devrimciliğe yeni adım atan her yoldaş için hapishanelerle mektuplaşmak büyük heyecandır. Bir de tanıdık bir yoldaş varsa. Adın büyük tartışma oldu elbet büroda.

Tutsaklıkla geçen o aylar sende bir şiiri unutulmazlaştırmıştı. Çünkü dağlardan, koyaklardan gelen bir nefes, bir bahar serinliği olmuş duvarları yıkıp özgürlüğü taşımıştı hücrene. **“Hiçbir şey yok aramızda / deniz önümüzde / orman ardımızda / nasıl ayırılırız?”**

***

Dağları heybetlidir Dersim'in. Göğe yükselen poyrazdır zirveleri. Eteklerinden süzülür güzelliği. Her yiğide mekândır kayalıkları. Nehirlere uzanan bir eldir ötesi. Hele ki o nehir Munzur'sa, elinde taşır yüreğini dağlar. Ak köpüklere kavuşup, Mezopotamya'nın asi bedeninde yaşasın diye. Baharda coşkudur Munzur. Yağmur damlacıklarını sürükler peşinden. İşte o zaman kıyısında oturup onu izlemek, onun akışında kaybolmak gerekir.

Yağmurlu bir Dersim sabahı... Damlalar öyle hızlı ki, koşar adımlarla ilerlesen bile kaçamazsın baharın bu klasiğinden. *“Yoldaşlar gelecek bugün, hemen çıkmamız lazım”* diyor mektup yoldaşın ve koşar adımlarla ilerliyor en önde. Arabadan inince sen de o uzun ve soluksuz öleme bir mola vermek için koşar adımlarla yaklaşıyorsun bize ve

öyle içten sarılıyorsun ki hepimiz fark ediyoruz, yoldaşlığımıza koyduğumuz o nokta kendiliğinden çekiliyor aramızdan ve yerini savaşın yeniden yaratacağı daha sağlam, daha diri bir yoldaşlığa; o sonsuz sevgiye bırakıyor.

Sohbete soğuk bir espriyle devam ediyorsun, *“mütevazı imlalar dilbilgisinin kaçınılmaz kuralı”* diyerek gülüyorsun. Kemiklerimize işleyen o soğuk en iyi sıcak bir çay giderir deyip oturuyoruz bir yerlere. Yeniden başlıyoruz kaldığımız yerden. Birçok soru soruyorsun. Neler yaptınız, neler okudunuz, örgütlenme çalışmalarınız nasıl, ne gibi sorunlarla karşılaşıyorsunuz vb. onlarca soruyla geçiyor sohbet. Anlamak ve yardımcı olmak istiyorsun. Halka, Partiye dair bıkmadan usanmadan anlatıyorsun çünkü bunları düşünmeden bir anın geçmiyor. Anlıyoruz ki kavgaya atıldığın ilk günden itibaren bilgiye susamış bir öğrenci ve mütevazı bir öğretmensin.

Günler akıp gidiyor yaşamın serinliğinde, Dersim'in içinde. Eğitim çalışmalarıyla, gazete dağıtımlarıyla, stant başında, eylemlerin ön sıralarında, Munzur'un kıyısındaki sohbetlerle, esprilerle, tartışmalarla hatta küslüğe varan atışmalarla geçiyor upuzun o mevsim.

Mektup yoldaşınla kısa bir sohbetine tanık oluyorum. *“Ne yapmayı düşünüyorsun yoldaş”* diyor. *“Hayallerimi gerçekleştirmek istiyorum, artık izin vermem önüme başka engeller çıksın”* diyorsun ve gözlerinin içinde beliriyor o yaşam sevinci. Hepimiz o heyecanlı ses tonundan anlıyoruz hayalini.

***

Yoldaşlık, o duyguyu en içten yaşayana güzelleştirir. Aynı yolda tereddütsüzce kendini, yaşamını ortaya koyabiliyorsan, bir tanışıklığa gerek yoktur. Yüreker dostluğun ötesine çoktan ulaşmıştır. Savaşın bize öğrettiği en güzel şeylerden biri yoldaşlık oldu. Yoldaşlık, emektir, özveridir, fedakârlıktır. Her daim yanı başında olabilmek, yanı başında hissedebilmektir.

Bilincinde, yüreğinde kavgayı taşıyabilmek, ona sadık kalabilmektir. Yoldaşlık, yenden insanlaştığımız bitmez bir mücadeledir.

Zor bir anda kelimelere hiç de gerek duymadan gözlerin karşılaşmasıyla acıyı paylaşabilmektir.

(Dersim'den bir Partizan)
(Devam edecek)

Mektup yoldaşınla kısa bir sohbetine tanık oluyorum. *“Ne yapmayı düşünüyorsun yoldaş”* diyor. *“Hayallerimi gerçekleştirmek istiyorum, artık izin vermem önüme başka engeller çıksın”* diyorsun ve gözlerinin içinde beliriyor o yaşam sevinci. Hepimiz o heyecanlı ses tonundan anlıyoruz hayalini.

YAYIN BULUŞMASI: "Tarihi avcılarım elinden alıyoruz"

İstanbul: Yeni Demokrat Kadın tarafından 25-26 Haziran tarihlerinde düzenlenen **Yayın Buluşması** İsmail Beşikçi Vakfı'nın toplantı salonunda gerçekleşti. Salon "**Tarihi avcılarım elinden alıyoruz**", "**Yaşıyoruz, yazıyoruz, politika yapıyoruz**" yazılı pankartları ve Virginia Wolf'a ait "**'Romana uygun malzeme' diye bir şey yoktur: Her şey romana uygun malzemedir; her duygu, her düşünce, beynin ve ruhun her bir niteliği işe yarar, hiçbir kavrayış boşa gitmez**" ile "**Para kazanın, kendinize ait ayrı bir oda ve boş zaman yaratın. Ve yazın, erkekler ne der diye düşünmeden yazın**" sözlerinin yer aldığı ozalitle süslendi.

gelemiyor. Tarihi kadınlar yapıyor ama tarihi yazan erkekler oluyor."

Teorik bir kadın dergisine bir ihtiyaç olduğunu vurgulayan Sezin yayın çizgilerinin, tüm kadınların mücadele tarihine, kadın portelerine, enternasyonalist kadın mücadelesi deneyimlerine yer vermek olduğunu belirtti ve diğer kadın örgütleriyle polemik yaparak kendilerini geliştirdiklerini söyledi. Düzenli yazı yazan ve belli bir birikime sahip kadınlarla ilk kez dergiye yazı yazan genç kadınların yazılarına aynı dergide yer vermek için özel bir yönelime sahip olduklarının altını çizdi ve bunun zaman zaman gerilime yol açtığını söyleyerek özellikle genç kadın-

görünür kılmak gerekiyor ve bunun çalışmasını yapan yayınlar var. Ve umuyorum etkili olur" dedi.

"Amacımız bütün kadınlara değmesi gereken bir dergi"

Demir'in ardından söz alan Erkılınç, dergi çıkarmanın uzun zamandır düşündükleri bir proje olduğunu ancak bunu somut olarak 2012'de gerçekleşen Kurultay Örgütlenme Konferansı'nda tartıştıklarını ama buna karşın ilk dergiyi Kasım 2014'te çıkarabildiklerini belirterek, ilk dergi çıktıktan sonra yaşananları anlattı. İlk derginin kadınlar tarafından çoğunlukla olumlu karşılandığını belirten Sevda "**Erkeklerden aldığımız tepkiler hadsizdi. Çünkü onlara sormadan, kendilerinin onay vermediği bir şey yaptık. Ama kadınların kendisini bulduğu bir dergiyi çıkardık**" dedi. "**Erk her alana giriyordu, bu nedenle zorluklarla karşılaştık. Bütün kadınlara değmesi gereken bir dergiydi ve kolektif bir ürünle çıkmalıydı**" diyerek derginin çıkarılma sürecine değindi.

Konuşmacıların ardından ara verildi ve katılımcıların bu konuda tartışma yürüttüğü, konuşmacılara soru sorduğu forum bölümüne geçildi. Derginin kurumsallaşma, dayanışma ve kadınların enerjisini toparlama adına önemli bir mecra olduğuna dair vurguların yapıldığı forum bölümünde öne çıkan kimi tartışma başlıkları da şunlardı: "**Kadın dilini oluşturmak, her meselenin kadın yüzünü öne çıkarmak mı yoksa kadınlara güncel politika, teori vd. yazınları cinsiyetsiz bir dille yazmaları mı?**", "**Dergilerin, yazınların işçi, emekçi ve yoksul kadınlara ulaşması nasıl gerçekleşecek?**", "**Amerika'yı keşfedenler, buraya tecavüz, baskı ve ölüm götürerek orayı keşfettiler. Kadınlar da Amerika'yı keşfedecek ama bu kez eşitlik ve özgürlük taşımak için**", "**Kağıt baskı ile devam etmek mi, sanal ortam bu dönemde ihtiyacı karşılıyor mu?**", "**Mağdur dili nedir, ayrımcılığın ve eşitsizliğin teşhirini yaparken mağdur dilinden sıyrılmak ne kadar mümkün?**"...

Cinsiyetçi dile dair Erktolia'lı atölye

İlk günün son bölümünde Erktolia oluşturmundan **Burçin Tetik**'in katılımıyla haber yazımı atölyesi düzenlendi. Kadın cinayetleri ya da LGBTİ konulu haberlerden kimi örnekler üzerine tartışmaların yapıldığı bölümde haberlerin magazinleştirilmesi, özellikle cinsel çağrışım yapan gereksiz ayrıntıların paylaşımıyla erkekliğin hayal dünyasının cinsel saldırı ve cinayet yöntemleri konusunda "zenginleştirilmesi", cinsel istismara maruz kalan çocukların cinsiyetlerinin belirtilmesi ve "erkek" olduğunda buna verilen tepki... ve birçok konu üzerine konuşuldu.

1. GÜN: "Tarihi kadınlar yapıyor ama erkekler yazıyor"

İlk gün YDK adına **Aslı Ceren Aslan** tarafından yapılan açılış konuşmasıyla başladı. Aslan "**Bizler sadece 'dertleşen' değil, dertleşen ama bir yandan da bağlayıcılığı olan ve ortak örgütlü emeğimizi kolektif bir ürüne dönüştürebileceğimiz örgüt yaratmaya çalışıyorduk. Bu bağlamda kurumsallaşma tartışmalarını yürütüyorduk. Bu kurumsallaşma tartışmalarımızın somut anlamda can bulduğu yer dergimiz oldu**" dedi.

İki günlük çalışma hakkında bilgi veren Ceren'in ardından Yeni Demokrat Kadın dergisi adına **Sevda Erkılınç**, Sosyalist Kadın dergisi adına **Sezin Uçar** ve Kaos GL dergisi adına da **Aylime Aslı Demir**'in katıldığı "**Kadın ve LGBTİ dergiciliği**" konulu tartışma bölümüne geçildi. Yayın buluşmasının dergicilik konusunda deneyimlerin paylaşılması ve katkıların kolektifleştirilmesi adına önemli bir çalışma olduğuna değinerek sözlerine başlayan Uçar, 2009 yılında yayın hayatına başlayan Sosyalist Kadın dergisine ilişkin şu noktalara değindi: "**Kadın özgürlük mücadelesinin çeşitli kazanımları, çeşitli deneyimleri ve çeşitli biriktirdikleri var. Ama maalesef tüm bunlar kadın mücadelesi içerisinde kolektifleştirilmiş bir deneyim haline**

ların teorik yazılar yazabilmesi için kadınlara yazı önerileriyle birlikte kitap, makale, konu başlığı önerileri de sunduklarını, yazar atölyeleri ve dergi değerlendirme toplantıları düzenlediklerini aktardı.

Kaos GL dergisinin 20. yılı sebebiyle düzenlediği etkinliklerin temasının da yayıncılık olduğunu ve bu buluşmanın, etkinlikler sırasında edinilen deneyimleri paylaşma adına kullanmak istediğini belirterek sözlerine başlayan Kaos GL dergisi editörü Demir, derginin eşcinsellerin birbirini bulduğu mecra olduğunu vurguladı. 1994'ten bu yana dergi çıkarma süreçlerindeki deneyimleri aktaran Demir, derginin 2000'lere kadar olan dönemini "bilinç yükseltme" dönemi olarak tanımladı, derginin ilk çıkış döneminde özellikle "**İbneye güven olmaz**" sözünü boşa çıkarmak adına ciddi bir istikrarla ilerlediklerini belirtti.

Dergilerde yazı yazan kadın sayılarının oranlarını incelediklerinde bu oranın çok düşük, editörlük yapan kadın sayısının ise çok daha düşük olduğunu, LGBTİ'lerin ise neredeyse bu alanda sayısal anlamda yer alamadığını fark ettiklerini belirten Demir, kimi dergilerde sadece 8 Mart gibi dönemlerde bu alanların kadınlara ve LGBTİ'lere bırakıldığını söyledi. Demir "**Kadın emeğini**

Yayın Buluşması'nda 2. gün:

"Yaşıyoruz, yazıyoruz, politika yapıyoruz"

Yayın Buluşması'nın ikinci gününde (26 Haziran) Yeni Demokrat Kadınlar yine İsmail Beşikçi Vakfı'nda buluştular. "**Yaşıyoruz, yazıyoruz, politika yapıyoruz**" isimli ilk bölümde kadınlar ilk olarak "*Yazarken neden zorlanıyoruz*" sorusuna yanıt aradılar. Genel olarak bu bölümde yapılan tartışmalar şu şeklideydi:

"Yazı yazmaktan kaçınıyorum. Çünkü mükemmel olması gerektiğini, hiç kusur olmaması gerektiğini düşünüyorum yazıda."

"Hata yapmaktan korkuyorum."

"Yeterli olmadığını düşünüyorum. Okuma konusunda eksik olduğu için başkalarının daha iyi yazacağını düşünüyorum."

"Deneyim şeklinde yazı yazınca daha rahat olabiliyorum. Ama diğer konularda zorlanıyorum."

"Yazdığım yazıyı yazarken yargılanma korkusu duyuyorum."

"Çoğu zaman her işi yapayım ama yazı yazmayayım diyorum."

"Az okuyup az araştırma yapmak da yazı yazmamı engelleyen önemli bir neden."

"Ben yazı yazmayı aslında seviyorum. Genelde yazılarımı yazdığım da hiç tashihsiz ve anlaşılır yaptığımı düşünüyorum ama yolladığım zaman bir bakıyorum onlarca hata var. Zazaca düşünerek Türkçe yazmaya çalışıyorum. Onun etkisi olduğunu düşünüyorum."

"Hiç yazmak zorunda kalmadığım için bu tartışmalara yabancıyım ve anlamaya çalışıyorum. Umarım yazmaya başladığımda bu tartışmalar bana yardımcı olur."

"Yazı yazarken zorlandığımda birlikte tartışma yürütünce bu benim yazı yazmamı kolaylaştırıyor."

"Yazı yazmak benim açımdan kendimi ifade etme yöntemi."

"Yazdığım yazıyı, o konuya hakim olduğunu düşündüğüm, fikirlerine önem verdiğim insanlara onaylatma ihtiyacı hissediyorum."

"Yazıyorum ama hep olmuyormuş gibi hissediyorum, o yüzden de yazmaktan uzak duruyorum."

"Yazmayı sevmiyorum."

...

"Sihirli bir değnek yok ama planlı bir çalışmayla başarabiliriz"

"*Yazarken neden zorlanıyoruz*" sorusuna verilen yanıtların ardından kadınlar gerekçelerin kökenine ve yazma yöntemlerine ilişkin konuştular.

Katılımcılardan biri "*Aynı soruyu erkekler birbirlerine sorsaydı, genelde dış nedenlerden doğru tartışılardı. Ama biz kendimizi hemen masaya yatırıp, didik didik ediyoruz*" dedi. Bir başka katılımcı "*O da onların sorunu, biz kendi sorunlarımızı çözümünü tartışalım. Onların sorununu da biz çözmeyelim*" diyerek katılımcıları güldürdü.

"Yazma" konusunda en öne çıkan sebep olan "yetersizlik" konusunun bir tarafıtan "her şey mükemmel olsun" şeklindeki bakış açısının ürünü, üzerimizdeki baskı olmakla birlikte bunun bir gerçekliği olduğuna vurgu yapan kadınlar, "*Ancak 'yetersizlik' konusunun maddi bir zemini de var*" dediler ve tartışma bu kez düzenli okuma, araştırma yapma konularında yoğunlaştı.

Okumanın "iş" olarak görülmediği, "boş vakitlere sığdırılmaya çalışılan" bir etkinlik olduğunu söyleyen kadınlar, bu durumu aşmak için alternatif yöntemler üzerine tartıştılar. Merkezi bir okuma listesinin var olması gerektiğine vurgu yapan kadınlar, "*Bu da yeterli değil, okumayı teşvik edecek bir şekilde birbirimiz için itici güç olmalıyız, kendiliğindenliğe bırakmamalıyız*" dediler. Ve bunun nasıl olacağı üzerine verimli tartışmalar yaptılar.

Birinci gün yapılan tartışmalarda "*yazarlık atölyesi düzenlemek*", "*yazı yazacak kadınlara kitap, makale, tartışma başlığı gibi öneriler yapmak*", okuma-araştırma yapmayı bir sistematiğe oturtmak ama bunu da örgütsel olarak ele almak gibi bir dizi öneri tartışıldı. Katılımcılardan biri "*Sihirli bir değnek yok, yavaş yavaş değişeceğiz. Bir anda olmaz*" diyerek bu süreçte izlenecek yola ilişkin önemli bir paylaşımda bulundu.

Öğleden sonraki bölümde ise ilk olarak

Yayın Kurulu tarafından dergi süreçlerine ve kurulun çalışma tarzına ilişkin bir sunum yapıldı.

Yayın Kurulu'nun 3 yıllık faaliyet sürecinde ara ara değişikliklere uğramakla birlikte bir çalışma sistemi oluşturmaya başladığının belirtildiği bölümde; her sayının mutlaka değerlendirilmesi ve bunun yazılı hale getirilerek Yayın Kurulu'na gönderilmesinin önemine dikkat çekildi. Halihazırda geçtiğimiz aylarda yapılan YDK koordinasyon toplantısında alınmış bu kararın henüz uygulanmadığını ama uygulanmasının derginin niteliğini değiştirecek bir durum olduğuna değinildi.

Yayın Kurulu'nun aktarımlarının ardından beş sayı çıkan YDK dergileri için değerlendirme yapıldı.

Yazıların düzenli gelişinin örgütlenmesi, dergi süreçlerinin dosya konusu önerisi ve atölyelerle beslenmesi, **dergiye emek veren kadın sayısının genişletilmesi**, dergi gündemlerinin bir yıllık planlamasını yapma, **dağıtımının okurlar ve yayınevleri üzerinden genişletilmesi**, çeşitli etkinliklerde stant açmak gibi konular ve öneriler tartışıldı. Üzerine en çok tartışılan iki konu ise derginin hedef kitlesi ve sansür meselesi oldu.

Tartışmalar sürerken **Onur Haftası** etkinliklerinin başlama saatinin gelmesi nedeniyle kadınlar belli başlı konuları daha sonra yeniden tartışma ve özelde sansür üzerine yapılan konuşmaları toparlayarak mail üzerinden bir tartışma platformu oluşturma kararı olarak buluşmayı sonlandırdı.

Kadınlar "**Aşk kazanacak**" ve "**Dağılıyoruz**" diyerek, polisün gün boyu Taksim'de süren ablukasına karşın sokaklarda yerini aldı.

TC-İsrail görüşmeleri “gaza” geldi

İsrail açısından hem pazar olarak hem de Avrupa'ya uzanacak boru hattı için en iyi seçeneğin Türkiye olduğu belirtiliyor. Hatta şimdiden Zorlu Enerji ve Enerjisa gibi şirketlerin İsrail'le gaz ticaretini görüştüğü söyleniyor.

TC-İsrail ilişkilerinin normalleşmesi görüşmelerinde sona gelindiği iddia ediliyor. Peki hangi talep ve şartlar kabul ediliyor veya bu sıcak ilişkinin altında yatan ticari-ekonomik gelişmeler neler?

Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan başkanlığında yapılan Bakanlar Kurulu toplantısının ardından gazetecilerin gündeme ilişkin sorularına cevap veren Numan Kurtulmuş, Türkiye ile İsrail arasındaki ilişkilerin normalleşmesi konusunda atılan adımlara ilişkin “Üç konu üzerinde önemle duruyor Türkiye, bunlardan birisi özür, diğeri tazminat, bir diğeri ise Gazze ablukasının kaldırılması ya da hafifletilmesi” dedi.

Ne özür var ortada ne de ablukanın kaldırılması!

Daha önceki açıklamalarda “Gazze’ye ablukanın kaldırılması” olarak yapılan talebin yanına şimdilerde “hafifletilmesi” eklenerek aslında İsrail ile yapılan görüşmelerde TC’nin aslında

bu konuyla ilgili bir derdinin olmadığını gözler önüne seriyor. İsrail’in Gazze’ye ablukayı tamamen kaldırmayacağını çok net ortada olması ile beraber TC’nin ağzına bal çalmak için, bazı ufak ve az miktardaki geçişlere izin verileceği yazılıyor. Burada önemli olan husus, hem İsrail’in talebi kabul etmiş gibi görünmesini, hem de TC’nin istediğini yaptırmış havasına bürünmesini sağlıyor.

TC’nin yaptığı açıklamalarda görüşmelerde Hamas ile ilgili bir şeyin konuşulmadığı, bununla ilgili herhangi bir talebin olmadığı söyleniyor. Fakat İsrail basınında çıkan haberlerde, Ankara’nın ilişkileri normalleştirmek için Türkiye’deki Hamas yöneticilerine karşı katı tedbirler alacağı yazılmıştı.

Jerusalem Post gazetesi, İsrail’in talepleri doğrultusunda Türkiye’de yaşayan Hamas yöneticilerinin seyahat özgürlüğünün kısıtlanacağını ifade etmişti.

Bir diğer talep olan özür meselesi ise fazla dillendirilmiyor. Mart 2013’de Netanyahu’nun

Erdoğan’ı arayarak özür dilediği iddia ediliyor. TC tarafından şu süreçte özür ile ilgili bir istek olmadığına göre telefon özrü kabul edilmiş demektir diyebiliriz. Veyahut iki devletin gündeminin aslında özür değil de ticari ilişkilerin ve askeri anlaşmaların daha da önemli olduğu bir süreçte olduklarını söyleyebiliriz.

TC-İsrail yakınlaşmasının altında yatan gerçek: Doğalgaz!

TC-İsrail yakınlaşmasının ekonomik gerekçesi, hatta en önemli unsuru doğalgaz ticaretidir. 2009’da İsrail açıklarında iki önemli doğalgaz yatağı, Leviathan ve Tamar keşfedildi. Yuvarlak rakamlarla Leviathan’da 500, Tamar’da 300 milyar metreküp doğalgaz var. Kıbrıs açık denizinde yer alan Afrodit doğalgaz yatağı ile İsrail açıklarındaki diğer sahalarla birlikte kanıtlanmış rezerv miktarının 1 trilyon metreküp civarında olduğu belirtiliyor. Bu gazın dünya piyasalarına girmesi için en uygun yol ise İsrail, Türkiye ve Kıbrıs’ın anlaşmasıyla inşa edilecek yeni boru hattı. İşte bu da TC-İsrail görüşmelerinde doğalgazın Reuters’a konuşan İsrail Enerji Bakanı Yuval Steinitz, “Gazı Rusya’dan alan Türkiye’nin enerji kaynaklarını çeşitlendirmek, İsrail de gazını ihraç etmek istiyor, yani çok iyi bir fırsat var” dedi.

İsrail açısından hem pazar olarak hem de Avrupa’ya uzanacak boru hattı için en iyi seçeneğin Türkiye olduğu belirtiliyor. Hatta şimdiden Zorlu Enerji ve Enerjisa gibi şirketlerin İsrail’le gaz ticaretini görüştüğü söyleniyor.

TC ve İsrail ilişkileri kamuoyu önünde olmasa da bu sürekli olarak devam etmiştir.

Gizli gizli yapılan görüşmelerle beraber ticari ilişkiler anlamında da sürdürülmüştür. 2010 yılında 2 milyar dolar olan İsrail Türkiye dış ticaret hacmi 2015 yılında 6 milyar dolara yaklaştı önümüzdeki yıllarda hedeflenen rakam 10 milyar dolardır. İlişkilerin kopuk olmadığını hatırlatmakta fayda var.

AYM “Gülünay için etkili soruşturma yapılmadı”

H. Merkezi: Anayasa Mahkemesi 24 yıl önce gözaltında “kaybedilen” **Hasan Gülünay**’ın dosyasında karar verdi. Mahkeme, “Yaşam hakkı kapsamında etkili soruşturma yürütme yükümlülüğünün ihlal edildiğine” hükmetti.

Eşi Birsen Gülünay, 29 Mayıs 2009’da Ergenekon soruşturması kapsamında eşinin kaybedilmesinin değerlendirilmesi için savcılığa başvurdu. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı 31 Temmuz 2009’da, 15 yıllık soruşturma zamanasını süresi dolduğundan kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar verdi.

Takipsizlik kararında, Gülünay’ın gözaltında öldürülmüş olsa bile zamanasını süresinin dolduğu belirtildi. Ancak, Beyoğlu 2. Ağır Ceza Mahkemesi, “Hasan Gülünay’ın öldürüldüğü kanıtlanmadığı için zamanasını dolmadığından” takipsizlik kararını kaldırdı. Avukatı, Hasan Gülünay’ı nezarete görenle-

rin tanıklığına başvurulmasını ve eski özel harekâtçı Ayhan Çarkın’ın bilgisine başvurulmasını talep etti. Ancak savcılık, 31 Ekim 2012’de cinayet suçunun da zamanasının dolduğunu belirterek “gözaltında öldürülmüş olsa bile” diyerek talebe itiraz etti.

Bu karara yapılan itiraz, “suçun insanlığa karşı suçlardan değerlendirilemeyeceği” gerekçesiyle Bakırköy 7. Ağır Ceza Mahkemesince reddedildi. Bu sebeple Anayasa Mahkemesi’ne başvuru yapıldı.

Anayasa Mahkemesi’nin 21 Nisan tarihli ve bugün Resmi Gazetede yayınlanan kararında, “yaşam hakkının değil yaşam hakkı kapsamında etkili soruşturma yürütme yükümlülüğünün ihlal edildiğine” hükmedildi. Birsen Gülünay tazminat talebinde bulunduğu için tazminata hükmetmemeye oy çokluğuyla karar verildi ancak Hakim Osman Paksüt, buna itiraz etti.

Özgür Gündem ile dayanışma sürüyor

Dersim: Özgür Gündem gazetesine yönelik saldırılara karşı Özgür Gündem gazetesi dağıtımını gerçekleştirildi.

Dersim’de bulunan demokrasi güçlerinin ortaklaşa gerçekleştirdiği gazete dağıtımı, özgür basına yönelik saldırılara karşı bir protesto oldu.

24 Haziran akşam saatlerinde gerçekleştirilen dağıtıma ilgi yoğunu. **Hal-kin Günlüğü, Atılım ve Özgür Gelecek** gazetesi çalışanlarının da dahil olduğu dağıtım esnaf ziyaretleri ile birlikte yaygın bir şekilde gerçekleştirildi.

Dağıtıma; Dersim Belediye Eşbaşkanı **Mehmet Ali Bul**, HDP Dersim İl Eşbaşkanı **Aslan Çağ**, DBP, EMEP il yöneticileri ve Partizan, ESP, DHF gibi kurumlardan da katılım sağlandı.

Ne hoş ne boş! Kadın "tesbih tanesi" değil

Toplumsal cinsiyet eşitsizliği meselesi özel mülkiyetin ortaya çıkışıyla yaygınlaşmış ve günümüze kadar gerici ve sömürgeci devletler tarafından yaşamın her alanında hayata geçirilmiştir. Evde, okulda, sokakta, işte kısacası kadının ve yaşamın olduğu her alanda karşımıza çıkan bu sorun, yine başta kadınlar ve LGBTİ'ler olmak üzere toplumun tüm ezilen kesimlerinin mücadelesi sonucu tarihin çöplüğüne

gömülecektir. Peki, ülkemizde durum nedir? Gelin hep beraber Eğitim-Sen'in bu konuda sunmuş olduğu raporu kendi tahlillerimizle harmanlayarak konuya bira daha açıklık getirelim.

Eğitim-Sen'in yapmış olduğu araştırmalardan bir takım somut bilgilerle giriş yapalım konumuza. Rapora göre 4+4+4 sistemi ile örgün eğitimdeki kız çocuklarının sayısında ciddi düşüş yaşanmış, çocuk yaşta evlendirmeyi teşvik eden düzenlemeler, 2015-2016'da binlerce kız çocuğunu eğitim sisteminin dışına itmiştir. Yine aynı raporda okullarda dağıtılan kitaplarda kadını yok sayan ve erkeğe tabi kılan yazılar yer almakta ve bu yaştaki çocuklar üzerinden toplumdaki kadının "köle" rolü sağlamaştırılmaktadır. "Kadınlar da tesbih gibi olmalı, varlığı hoşluk, yokluğu boşluk vermelidir" cümlesi örneklerden sadece biridir.

3-5 çocuk sözü tesadüf değildir

Devlet, kadını özellikle iş ve eğitim alanından soyutlayarak kendi köhnemiş düzenini daha uzun süre devam ettirmenin peşindedir. Okumayan, erken yaşta zorla evlendirilerek ağır sorumlulukların ve türlü eziyetlerin boyunduruğu altına sokulan kadını yönetmek; araştıran, okuyan ve ekonomik özgürlüğünü kısmen kazanan kadından daha az "kolaydır". En az 5 çocuk söylemi boşa söylenmiş bir söz değil, devletin kadına bakışının en somut örneğidir. Kadının görevi devlet ve ataerkil toplum tarafından çoktan belirlenmiş, çocuk bakımı, temizlik ve mutfak işleri ile kadın yaşamı sınırlandırılmıştır. Emek gücüne tarlada, fabrikada ihtiyaç duyulsa da aldığı ücret ve haklar bakımından erkeğin çok gerisinde kalmıştır.

Mesele böyle olunca kadın mücadelesi daha da ayrı bir önem kazan-

mıştır. Gökyüzünün yarısı olan kadınların örgütlenmesi ve kadın meselesi üzerinden harekete geçmesi hayati bir öneme sahiptir.

Özellikle Kürt kadınlarının, hem devletin ulusal baskısı, hem feodal toplumun erkek baskısı ve emek sömürsü üzerinden toplumdaki diğer kesimlere nazaran daha ağır bir muameleye maruz kalması, durumun aciliyetini daha da derinleştirmektedir. Kurtuluş yine kadınların elinde olacaktır. Rojava'da, Kobanê'de ve dünyanın birçok yerinde olduğu gibi kadınların direniş zılgıtları ile güneş bir kez daha doğacaktır.

"Suruç için adalet, Herkes için adalet!"

H. Merkezi: 20 Temmuz 2015'te Suruç'ta DAİŞ-TC işbirliğinde gerçekleştirilen katliamın yıldönümü yaklaşırken Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) tarafından başlatılan "Suruç için adalet, herkes için adalet" kampanyasına Yeni Demokrat Gençlik (YDG) de destek verdi.

YDG yaptığı açıklamada şu ifadelerle yer verdi: "Devlet SGDF özgülünde devrimci dayanışmaya, Türkiye Devrimci Hareketi ile Kürt Ulusal Hareketi'nin ortak mücadele zemininde buluşmasına saldırdı. Çünkü Kobanê başta olmak üzere tüm Rojava'da Türkiye Devrimci Hareketi ile Kürt Ulusal Hareketi'nin ortak yürüttüğü mücadele, devletin korkusu haline geldi. Devlet bu dayanışma ekseninden o kadar korktu ki, Suruç'tan sonra Ankara'da da benzer bir katliam gerçekleştirdi. Fakat tüm bunlara rağmen devrimci dayanışma her alanda yükselmiş, devletin korkularını tetikler bir hale dönüşmüştür."

YDG son olarak, kampanyayı desteklediği ve çalışmalarına katılacağı kamuoyuna duyurdu.

"Ahmet'in, Ali İsmail'in düşleri için, Berkin'in yarım kalan ömrü için cesur olacağız!"

H. Merkezi: "Bir inat meselesi olarak Taksim'i yavanlaştırma projesi" başlığıyla bir açıklama yayımlayan **TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu**, Gezi Parkı'na yönelik hamlelerle ve Tayyip Erdoğan'ın "Cesur olacağız. Taksim'e o eseri yapacağız" sözleriyle ilgili olarak "Ali İsmail'in düşleri, Berkin'in yarım kalan ömrü için cesur olacağız" dedi.

On dört yıllık AKP dönemi boyunca İstanbul'un dokusu ve kültürünün kentsel dönüşüm projeleriyle yok edildiği, son doğal alanları üzerine mega projelerin inşa edilmesiyle, tarihi silüetini bozan plaza, alışveriş merkezleri ve otellerle anılır bir

kent haline geldiği belirtilen açıklamada "Tarihi eserleri ortaya çıkarmada AKP döneminin başarısı(!) ortadadır" denildi.

Yapılan açıklamanın devamında şu ifadelerle yer verildi: "Gezi Parkı'na ilişkin açılan dava süreçleri hala devam etmektedir. Bilindiği gibi İstanbul 1. İdare Mahkemesi Taksim Gezi Parkı'nın yapılaşmaya açılmasına ilişkin imar planının iptaline karar vermiş, Danıştay 6. Dairesi ise bu kararı gerekçesini genişleterek onamıştı. Sonraki süreçte Recep Tayyip Erdoğan tarafından atanan Danıştay üyeleri kabul edilemez gerekçelerle 'karar düzeltme' kararı verdi ve dosya tekrar İstanbul İdari

mahkemesine döndü. Şu anda da dava süreci kapsamında Gezi Parkı için keşif günü bekleniyor. Ayrıca yine stratejik planda Taksim'e bir kışla yapılmasına ilişkin hükmün iptali ile ilgili dava da hala sürmektedir.

Cumhurbaşkanı, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı'na 'cesur' olmasını öğütüyor. Bu öğütü bizler de üzerimize alıyoruz. Mehmet'in, Abdöcan'ın, Ethem'in, Medeni'nin, Hasan Ferit'in, Ahmet'in ve Ali İsmail'in düşleri için, Berkin'in yarım kalan ömrü için cesur olacağız; bilim ve teknolojinin ışığında bu hukuk dışı uygulamalara karşı mücadele edeceğiz."

Şiarımız "ısrar", parolamız "birlik, mücadele, zafer!"

3 Mayıs'ta Özgür Gündem gazetesiyle dayanışma adıyla başlatılan Nöbetçi Genel Yayın Yönetmeni kampanyasına katılan Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) Başkanı **Şebnem Korur Fincancı**, Sınır Tanımayan Gazeteciler (RSF) Türkiye Temsilcisi **Erol Önderoğlu** ve gazeteci yazar **Ahmet Nesin** "Örgüt propagandası yapmak" suçlamasıyla tutuklandı. Bunun yanı sıra Özgür Gündem ile dayanışma amaçlı başlatılan Nöbetçi Genel Yayın Yönetmeni Nöbeti kampanyasına dahil olan 50'ye yakın gazeteci ve insan hakları savunucusundan 38'ine soruşturma açıldı.

Özgür Gündem'in bürolarının bombalanması, çalışanlarının katledilmesi '90'larda yaşanırken şimdilerde devlet, "istikrar" adı altında yurtsever, devrimci, sosyalist basına yönelik soruşturmalara, tutuklamalara, tehditlerle saldırıyor. Çıkan gazetelerin her sayısına soruşturma açılarak "örgüt propagandası" olarak değerlendiriyor.

Susmayacak, gerçekleri söylemekten asla vazgeçmeyeceğiz!

İnsan haklarının, ifade özgürlüğünün, kişi hak ve hürriyetinin hiçbir şekilde karşılığının olmadığı bir sürecin içerisinde devlet, T. Kürdistanı'nda abluka ve sokağa çıkma yasağı adı altında işlediği faili "meçhul"leri, katliamları gündeme taşıyan gazetecilik mesleğinin icra edilmesine tahammül edemiyor. Çünkü devlet yani AKP, direniş ve dayanışmayla görünür olan gerçekler karşısında korku içinde daha da saldırganlaşarak, aklınca direniş odaklarını yalnızlaştırmaya çalışıyor. Onun içindir ki susmayacak, hakikatleri söylemekten asla vazgeçmeyeceğiz.

Şebnem Korur Fincancı, Türkiye'de işkencenin yaygın olduğu ve egemenlerin işkencenin üstünü örttüğü '90'larda, işkenceyi saptayan raporlar verdikçe ve tıp etiği üzerine yazılar yazdıkça, devletin baskı ve engellemeleriyle karşılaştı. Devletin her türlü

engellemesine rağmen mücadelesine hem ülkede hem de uluslararası arenada devam etti. Onun içindir ki Uluslararası İşkence Rehabilitasyon Merkezi (IRTC) adına gittiği Bahreyn'de, turist kılıfına bürünerek, denizde cesedi bulunan ve polise göre boğularak ölen gencin vücudundan doku örnekleri aldı. Örnekleri Türkiye'ye getirdi ve yaptığı otopside gencin, ailesinin de dediği gibi, gözaltında işkenceyle öldürüldüğünü tespit etti. Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü eski Müdürü Adil Serdar Saçan'ın yaptığı işkenceleri kanıtladı. Ergenekon örgütü tarafından telefonlarının dinlendiği, kişisel bilgilerinin dosyalandığı gerekçeleriyle yaptığı müdahale başvurusu kabul edildi, birey olarak Ergenekon davasının tek müdahili oldu.

Fincancı, verdiği mücadelede özellikle de Filistinli tutsakların İsrail zindanlarında uğradıkları işkence ve kötü muameleyi teşhir etmesiyle tanınıyor. Yaptığı adli tıp araştırmaları, "İşkence ve Diğer Zalimane İnsanlık Dışı Aşağılayıcı Muamele veya Cezaların Etkili Biçimde Soruşturulması ve Belgelendirilmesi İçin El Kılavuzu" olarak hazırlandı. Son olarak tutuklanmadan 1 gün önce Almanya'da 10 **ATİK**'li tutsağın duruşmasına katılarak tanık olduğu faşizmi şu şekilde açıklamıştı: "Ağır tecrit, zincire vurma, direnince kaba dayak, anadilinde savunma hakkını engelleme girişimleri ile memleketimizi aratmayan Almanya mahkemesi mahkeme salonuna yerleştirdiği haç ile de duruşunu taçlandırdı gözümde."

Sınır tanımayan bir gazeteci

Nerede hapse atılan, dövülen, kurşunla terbiye edilmeye çalışılan bir gazeteci varsa onu yazan Erol Önderoğlu, sınır tanımayan bir gazeteciliğin örneğidir. Onun içindir ki basın ve ifade özgürlüğü ile ilgili hak ihlallerini takibi, raporlanması, duyurulması için Türkiye'de ve uluslararası alanda yaptığı çalışmalar dolayısıyla

siyla Türkiye Gazeteciler Cemiyeti'nden Basın Özgürlüğü ödülünü aldı. Önderoğlu son olarak Metris Hapishanesi'nden gönderdiği mektubunda "Haklarımız için mücadelemizi, hapiste de olsa, sokakta da olsa beraber sürdüreceğiz" sözlerini sarfetti.

"Tabii işine gelirse"

Ahmet Nesin, tutuklandığı günün ertesinde avukatı aracılığıyla Can Dündar'a "Sanırım, bugün Genel Yayın Müdürü sen olmuşsun. Bazıları bizim, barış, demokrasi, özgürlük adına hiçbir zaman pes etmeyeceğimizi öğrenemediler" diyerek dayanışmanın halkası olmaktan pişman olmadığını açıkça belirtiyor. Öyle ki Ahmet Altan'ın Taraf gazetesi yazarlığı döneminde Erdoğan'ı savunmasına da, "Sen de demokrasi mücadelesi verdiğini söylüyorsun ama aramızda bir fark var Altan. Ben cinayet işleyenleri ve onlara hoşgörülle bakanları ayırt etmeyi biliyorum. Bütün derin devleti sadece ordu olarak görüyorsun, siyasilere yok sayıyorsun..." sözleriyle cevap vererek sözünü esirgemedi.

Omuz omuza dayanışmayı örelim

"Böyle bir dönemde burada olmak, iyi bir şey yaptığımızın göstergesidir" diyen Fincancı, Nöbetçi Genel Yayın Yönetmenliği'nin sürecin olmazsa olmazı olduğu ve direnişin bir mevsiminde olmanın gururuyla tutsak olmaktan pişman olmadığını diğer tutuklanan dostları gibi ifade etmekte.

Fincancı, Önderoğlu ve Nesin'e yönelik bu baskı ve sindirme politikası son süreçte akademisyenlerde, avukatlarda ve insan hakları savunucularında yaşananlara sessiz kalmadıkları için tutuklandıklarında da gördük. Çünkü T. Kürdistanı'nda bodrumlarda yüzlerce insanın katledilmesi ve hala katliamların sürmesine sessiz kalmak, ormanların yakılması, işçi sınıfının haklarının elinden alınması, doğa katliamlarına, kadın bedeni üzerinde tahakküm kurmaya, LGBTİ+'leri hedef göstermeye ve toplumsal ayrışma için şovenizmi her gün tekrar pişirerek önümüze sunan AKP ve C. Başkanı Erdoğan'ın tek isteği bunları yaparken kimsenin karşısına çıkmamasıdır.

Pek tabiidir ki bunlar birer hayal ürünü. Savaştan beslenen bir iktidarı, attığı savaş naralarında boğacak, birlik-dayanışma ve mücadele gibi pratiğe dönüştüğünde kurşun geçirmez cama dönen bu kavramların yarattığı histeriyi büyüteceğiz. Erdoğan'da bunun farkında ve bunu "Teröristler kadar bizler gururlu, onurlu olmazsak onların karşısına dikilmezsek bilesiniz ki bu ülkede büyük bir kırılma olur" sözleriyle açıkça ifade ediyor.